

ΜΙΚΡΑΙ ΑΙΓΕΛΙΑΙ

Η λέξις με ἀπλᾶ στοιχεία τῶν 8 σιγμῶν...

Γερῶν ἐν Μιτυληνῷ Σύλλογος ὀνόματι...

Ὁ Σύλλογος «Πρόνοια» ἐν ἐκτάκτῳ συνε-

Ἡ «Πρόνοια» ὑπισχνεῖται Λατροῦμνικῶν...

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΘΕΟΤΗΣ ΥΠΟΧΡΕΙΑ ΔΙΑ ΤΟ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ ΤΟΥ 1908

Χρόνια πολλά, Ρεζολέτι, καὶ καλὴν ἐπι-

Συλλυπούμαι ἐγκαρδίως Βασιλοπούλα καὶ...

ΧΡΥΣΟΦΤΕΡΗ ΕΛΠΙΔΑ

Φιλτάτη ΕΛΛΗΝΙΣ ΜΗΤΕΡΑ Κατόπιν τῶν ὑμετέρων προκλήσεων...

ΑΣΠΡΟ ΟΛΟΙ ΣΤΗΝ

Εὐχὴ τῆς Μάννας, δίνει ὅλα τὰ καλὰ...

ΕΛΛΗΝΙΣ ΜΗΤΕΡΑ ΑΙΓΥΠΤΙΑ ΒΑΣΙΛΟΠΙΑΣ...

ΕΥΤΕΝΗΣ ΦΙΛΑΔΕΦΙΑ

ΑΓΑΠΗΤΟΙ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΙ

Παναγνοῦχῃ τοῦ Λατροῦμνικοῦ κόμματος...

ΙΔΕΩΔΕΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐν ἡμέραις καθ' ἃς ἄνεμος δυσασῆς ἀνά...

Ὁ Πανθεσσαλικὸς Σύνδεσμος συνελθὼν...

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἐπανελθὼν ἐκ Καίρου, καθήκον ἀπαραίτητον...

ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΝΗ ΚΑΡΜΑΝΙΟΛΑ

ΙΔΕΩΔΕΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐγκαρτιστῶ θερμοῦς Μικρασιατῆν καὶ...

ΛΑΤΡΕΥΤΗ ΚΥΑΝΟΔΕΥΚΟΣ

Προσφιλεῖς μου ἐξαδέλφας Ἑλληνικῆν, Οὐ-

ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΗΣ ΛΕΥΤΕΡΙΑΣ

Τίς θάβουθῃ τὴν ψῆφόν του εἰς τὴν ΕΥ-

Τυχῶν πιστότατος φίλος τοῦ Ἐνωσῆ...

Εἰς τὴν ἀναχωρήσαντα ΤΑΠΕΙΝΗΝ...

Ὁ Πανθεσσαλικὸς Σύνδεσμος συνελθὼν...

Ἐπιτεταται, Ἐπιτεταται, Ἐπιτεταται...

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Βιβλία τετρατά, μορφωτικὰ καὶ ἠθικά...

Ἡ προσφιλεστάτη Αἰγυπτία Βασιλοπούλα...

Ἐπιτεταται, Ἐπιτεταται, Ἐπιτεταται...

Ἐπιτεταται, Ἐπιτεταται, Ἐπιτεταται...

Ἐπιτεταται, Ἐπιτεταται, Ἐπιτεταται...

Ἐπιτεταται, Ἐπιτεταται, Ἐπιτεταται...

Ἐπιτεταται, Ἐπιτεταται, Ἐπιτεταται...

Ἐπιτεταται, Ἐπιτεταται, Ἐπιτεταται...

Ἐπιτεταται, Ἐπιτεταται, Ἐπιτεταται...

Ἐπιτεταται, Ἐπιτεταται, Ἐπιτεταται...

Ἐπιτεταται, Ἐπιτεταται, Ἐπιτεταται...

Ἐπιτεταται, Ἐπιτεταται, Ἐπιτεταται...

Ἐπιτεταται, Ἐπιτεταται, Ἐπιτεταται...

Ἐπιτεταται, Ἐπιτεταται, Ἐπιτεταται...

Ἐπιτεταται, Ἐπιτεταται, Ἐπιτεταται...

Ἐπιτεταται, Ἐπιτεταται, Ἐπιτεταται...

Ἐπιτεταται, Ἐπιτεταται, Ἐπιτεταται...

Ἐπιτεταται, Ἐπιτεταται, Ἐπιτεταται...

Ἐπιτεταται, Ἐπιτεταται, Ἐπιτεταται...

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Ευσυντάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας...

Table with subscription rates and publisher information: ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐν Ἀθήναις, 25 Ὀκτωβρίου 1908

Ο ΧΡΗΣΤΟΣ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ R. MAYGRIER

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε' (Συνέχεια)

Ἡθελα νὰ σᾶς πῶ κάτι τί, ἐπιθύριση...

ΧΡΗΣΤΟΣ: — Ἦϊνε λοιπὸν τόσῳ φοβερόν;

ΑΝΙΤΑ: — Σιγώτε-ρα, Χρῆστο!

ΧΡΗΣΤΟΣ: — Σ' ἐκτύπησαν;

ΑΝΙΤΑ: — Ὁχι.

ΧΡΗΣΤΟΣ: — Θέ-λεις νὰ φύγης ἀπὸ τὴν κυρὰ-Εὐφημία;

ΑΝΙΤΑ: — Ὁ, ναι.

ΧΡΗΣΤΟΣ: — Ἐλα ἔστῃς θείας μου.

ΑΝΙΤΑ: — Ὁχι ἀ-κόμη, Χρῆστο!

ΧΡΗΣΤΟΣ: — Μὴ φοβάσαι, ἐγὼ εἶμαι ἰδῶ!

ΑΝΙΤΑ, κυτιάζου-σα πάλιν τριγύρω της: — Πηγαίνετε ἔστων κύργο;

ΧΡΗΣΤΟΣ: — Ναι! ἔλα μαζί μου.

ΑΝΙΤΑ: — Πρέπει νὰ περιμένω τὸν κύριον Ἀντώνη. Θὰ ἐλ-θουμε τὸ ἀπόγευμα.

Θὰ χορέψω ἐπάνω ἔστω σχοινί... καὶ θὰ με ἰδῆτε!

ΧΡΗΣΤΟΣ: — Αὐτὸ εἶνε τὸ μυστικὸ σου;

ΑΝΙΤΑ: — Ὁχι. (Μὲ τρόμον.) Θέ-λουν νὰ μποῦν ἔστων κύργο νὰ... κλέ-ψουν.

ΧΡΗΣΤΟΣ, ἐκπληκτός: — Ποῖος;

ΑΝΙΤΑ: — Ὁ Ἀντώνης καὶ ἡ κυρὰ-Εὐφημία. Μὴν πῆτε τίποτε σὲ κανένα.

Τοὺς ἄκουσα ἀπέψε... Ἐνόμιζον πῶς κοινοῦμαι...

ΧΡΗΣΤΟΣ, σοβαρώ-τατα: — Ἀνίτα, κα-νεῖς δὲν θὰ τὸ μάθη...

ΑΝΙΤΑ, κα-νεῖς δὲν θὰ τὸ μάθη... ἀλλὰ ὅ,τι καὶ νὰ συμ-βῆ, ἐγὼ θὰ σὲ ὑπερα-σπισθῶ, ἔννοια σου!

ΑΝΙΤΑ, κα-νεῖς δὲν θὰ τὸ μάθη... ἀλλὰ ὅ,τι καὶ νὰ συμ-βῆ, ἐγὼ θὰ σὲ ὑπερα-σπισθῶ, ἔννοια σου!

ΑΝΙΤΑ, κα-νεῖς δὲν θὰ τὸ μάθη... ἀλλὰ ὅ,τι καὶ νὰ συμ-βῆ, ἐγὼ θὰ σὲ ὑπερα-σπισθῶ, ἔννοια σου!

ΑΝΙΤΑ, κα-νεῖς δὲν θὰ τὸ μάθη... ἀλλὰ ὅ,τι καὶ νὰ συμ-βῆ, ἐγὼ θὰ σὲ ὑπερα-σπισθῶ, ἔννοια σου!

ΑΝΙΤΑ, κα-νεῖς δὲν θὰ τὸ μάθη... ἀλλὰ ὅ,τι καὶ νὰ συμ-βῆ, ἐγὼ θὰ σὲ ὑπερα-σπισθῶ, ἔννοια σου!

ΑΝΙΤΑ, κα-νεῖς δὲν θὰ τὸ μάθη... ἀλλὰ ὅ,τι καὶ νὰ συμ-βῆ, ἐγὼ θὰ σὲ ὑπερα-σπισθῶ, ἔννοια σου!

ΑΝΙΤΑ, κα-νεῖς δὲν θὰ τὸ μάθη... ἀλλὰ ὅ,τι καὶ νὰ συμ-βῆ, ἐγὼ θὰ σὲ ὑπερα-σπισθῶ, ἔννοια σου!

ΑΝΙΤΑ, κα-νεῖς δὲν θὰ τὸ μάθη... ἀλλὰ ὅ,τι καὶ νὰ συμ-βῆ, ἐγὼ θὰ σὲ ὑπερα-σπισθῶ, ἔννοια σου!

ΑΝΙΤΑ, κα-νεῖς δὲν θὰ τὸ μάθη... ἀλλὰ ὅ,τι καὶ νὰ συμ-βῆ, ἐγὼ θὰ σὲ ὑπερα-σπισθῶ, ἔννοια σου!

ΑΝΙΤΑ, κα-νεῖς δὲν θὰ τὸ μάθη... ἀλλὰ ὅ,τι καὶ νὰ συμ-βῆ, ἐγὼ θὰ σὲ ὑπερα-σπισθῶ, ἔννοια σου!

ΑΝΙΤΑ, κα-νεῖς δὲν θὰ τὸ μάθη... ἀλλὰ ὅ,τι καὶ νὰ συμ-βῆ, ἐγὼ θὰ σὲ ὑπερα-σπισθῶ, ἔννοια σου!

ΑΝΙΤΑ, κα-νεῖς δὲν θὰ τὸ μάθη... ἀλλὰ ὅ,τι καὶ νὰ συμ-βῆ, ἐγὼ θὰ σὲ ὑπερα-σπισθῶ, ἔννοια σου!

ΑΝΙΤΑ, κα-νεῖς δὲν θὰ τὸ μάθη... ἀλλὰ ὅ,τι καὶ νὰ συμ-βῆ, ἐγὼ θὰ σὲ ὑπερα-σπισθῶ, ἔννοια σου!

ΑΝΙΤΑ, κα-νεῖς δὲν θὰ τὸ μάθη... ἀλλὰ ὅ,τι καὶ νὰ συμ-βῆ, ἐγὼ θὰ σὲ ὑπερα-σπισθῶ, ἔννοια σου!

ΑΝΙΤΑ, κα-νεῖς δὲν θὰ τὸ μάθη... ἀλλὰ ὅ,τι καὶ νὰ συμ-βῆ, ἐγὼ θὰ σὲ ὑπερα-σπισθῶ, ἔννοια σου!

ΑΝΙΤΑ, κα-νεῖς δὲν θὰ τὸ μάθη... ἀλλὰ ὅ,τι καὶ νὰ συμ-βῆ, ἐγὼ θὰ σὲ ὑπερα-σπισθῶ, ἔννοια σου!

ΑΝΙΤΑ, κα-νεῖς δὲν θὰ τὸ μάθη... ἀλλὰ ὅ,τι καὶ νὰ συμ-βῆ, ἐγὼ θὰ σὲ ὑπερα-σπισθῶ, ἔννοια σου!

ΑΝΙΤΑ, κα-νεῖς δὲν θὰ τὸ μάθη... ἀλλὰ ὅ,τι καὶ νὰ συμ-βῆ, ἐγὼ θὰ σὲ ὑπερα-σπισθῶ, ἔννοια σου!

ΑΝΙΤΑ, κα-νεῖς δὲν θὰ τὸ μάθη... ἀλλὰ ὅ,τι καὶ νὰ συμ-βῆ, ἐγὼ θὰ σὲ ὑπερα-σπισθῶ, ἔννοια σου!

ΑΝΙΤΑ, κα-νεῖς δὲν θὰ τὸ μάθη... ἀλλὰ ὅ,τι καὶ νὰ συμ-βῆ, ἐγὼ θὰ σὲ ὑπερα-σπισθῶ, ἔννοια σου!

ΑΝΙΤΑ, κα-νεῖς δὲν θὰ τὸ μάθη... ἀλλὰ ὅ,τι καὶ νὰ συμ-βῆ, ἐγὼ θὰ σὲ ὑπερα-σπισθῶ, ἔννοια σου!

ΑΝΙΤΑ, κα-νεῖς δὲν θὰ τὸ μάθη... ἀλλὰ ὅ,τι καὶ νὰ συμ-βῆ, ἐγὼ θὰ σὲ ὑπερα-σπισθῶ, ἔννοια σου!

ΑΝΙΤΑ, κα-νεῖς δὲν θὰ τὸ μάθη... ἀλλὰ ὅ,τι καὶ νὰ συμ-βῆ, ἐγὼ θὰ σὲ ὑπερα-σπισθῶ, ἔννοια σου!

ΑΝΙΤΑ, κα-νεῖς δὲν θὰ τὸ μάθη... ἀλλὰ ὅ,τι καὶ νὰ συμ-βῆ, ἐγὼ θὰ σὲ ὑπερα-σπισθῶ, ἔννοια σου!

ΑΝΙΤΑ, κα-νεῖς δὲν θὰ τὸ μάθη... ἀλλὰ ὅ,τι καὶ νὰ συμ-βῆ, ἐγὼ θὰ σὲ ὑπερα-σπισθῶ, ἔννοια σου!

ΑΝΙΤΑ, κα-νεῖς δὲν θὰ τὸ μάθη... ἀλλὰ ὅ,τι καὶ νὰ συμ-βῆ, ἐγὼ θὰ σὲ ὑπερα-σπισθῶ, ἔννοια σου!

παράσχη τὴν πολύτιμον συνδρομὴν του. Ὁ ρηθεὶς Ἀλφρέδος ἐκρατοῦσεν ἐν...

Διὰ νὰ προσδώσωμεν εἰς τὴν πα-ράστασιν...

Μέρος πρῶτον: Ταχυδακτυλογραφικὰ παί-γνια...

Μέρος δεύ-τερον: Χορὸς ἐπὶ σχοινίου ὑπὸ τῆς Δε-σποινίδος...

Μέρος τρίτον: Ὀνικαὶ ἀκροβασίαι...

Ἡ ἀστεία αὐτὴ προσφώ-νησις ἐκίνησεν εἰς γέλωτα...

Ἐφάνη ἀκριβέστατος εἰς τὴν συνέντευξίν του...

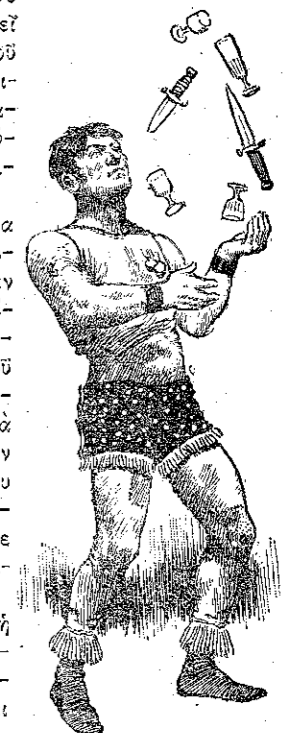
Ἐφάνη ἀκριβέστατος εἰς τὴν συνέντευξίν του...

Ἐφάνη ἀκριβέστατος εἰς τὴν συνέντευξίν του...

Ἐφάνη ἀκριβέστατος εἰς τὴν συνέντευξίν του...

Ἐφάνη ἀκριβέστατος εἰς τὴν συνέντευξίν του...

Ἐφάνη ἀκριβέστατος εἰς τὴν συνέντευξίν του...

μέ ποτήρια και με μαχαίρια, προς μεγάλην διασκέδαση των θεατών, όταν ξέφυγα ήκουσθη ο κώδων της εξωθύρας.

— Ποιός να είνε τέτοια ώρα; ήρωτησεν ή κυρία Λεντούκ.

— Πηγαίνω να ιδώ, κυρία, είπεν ο Χρήστος.

— Αυτό, παιδί μου, είνε δουλειά του άμαξά.

Μόλις ή κυρία Λεντούκ έτελείωσεν αυτήν την φράση, και να παρουσιάσθη ο Θωμάς Κερουέλ με το κασκέτον εις το χέρι.

— Κυρία και κύριοι, είπεν επί το άστειότερον, με συγχωρείτε άν σας ένοχλώ, άλλ' επειδή ή πελατεία δέν έκρινε καλόν να πλημμυρίση σήμερα το καπηλειόν μας, ένθυμήθην ότι είμαι άκόμη γενικός διευθυντής του πύργου της Φυλάδος και ήλθα να κάμω έπιθεώρησιν. Όπωςδήποτε, παρακαλώ τον άξιότιμον κύριον διασάρχην Άντώνιον να μήν αλλάξη διόλου το πρόγραμμα της παραστάσεως.

Ο Άντώνιος δέν έφρατάζετο ότι ο Κερουέλ είχε τόσην έλευθερίαν εις τον πύργον. Η ανακάλυψις αυτή τον έσύγχισεν όλίγον, και από μέσα του έβλασφήμισε την έλευσιν του ανθρώπου, ο οποίος ήμπορούσεν ίσως να του χαλάση τα σχέδια.

Έννοείται όμως, ότι δέν έξεδήλωσε τα αισθήματά του άπεναντίας προσεποιήθη εύχαριστήσιν, διότι έβλεπεν αυξανόμενον τον αριθμόν των θεατών.

Έν τώ μεταξύ, ο Άλφρέδος έπήγγυεν εις το χώμα πασάλους και τους συνέδες διά τεταμένου σχοινίου ειδικής κατασκευής.

Ο φωνογράφος έπαιζεν έν έμβατήριον.

— Κυρία και κύριοι, άνήγγειλεν ο Άντώνιος ή δεσποινίς Άνίτα, επί του σχοινίου τούτου, έλαφρά και εύκίνητος, θα πετάξη προς κατάκτησιν του άέρος.

Άμέσως το κοράσιον, το όποιον προς στιγμήν είχε γίνη άφαντον, παρουσιάσθη με κοντόν ροδόχρουν φουστανάκι και με λευκά γοβάκια.

Έπήδησε με χάριν εις το τεταμένον σχοινίον, και ο Άλφρέδος της έδωσε το κοντάρι, το όποιον θα την έβηθηούσε να κρατή την ίσορροπίαν.

Η Άνίτα έφάνη θαυμασία εις τον έναέριον αυτόν περίπατον. Όλοι κατεγοητεύθησαν, και εις το τέλος την κατεχειροκρότησαν με όσον ένθουσιασμόν και εις την παράστασιν της Ορφανής.

Κατακόκκινη από την χαράν της, ή μικρά σχοινοβάτις έπάτησε πάλιν το έδαφος και υπεκλήθη με θελκτικην χάριν πρό των θαυμαστών της.

— Τα συγχαρητήριά μου, μικρή μου, της είπεν ή κυρία Λεντούκ.

Την στιγμήν εκείνην ήκουσθη ήχηρότατον όγκάνισμα.

Ο Μπιριμπής, κρατούμενος παράμερα υπό του Γιάννη, έπεκαλείτο και αυτός την προσοχήν των θεατών. Ο Άντώνιος έπλησίασε τότε με σοβαρότητα το ζών και τώ προσέφερεν ένα κομματί ζάχαρι. Κατόπιν, χωρίς άλλας περιποιήσεις, τον έτράβηξεν από την ούραν και έπήδησεν εις την ράχιν του.

Ήρχισε πάλιν τα χθεσινά γυμνάσματα και άποτόμως ώρμησε με καλπασμόν προς την άλλην άκραν του κήπου.

Τα παιδιά έτρόμαξαν. Άλλ' ο Άλφρέδος τα καθήσυχασε, βεβαιώσας αυτά ότι ο Δόν Κιχάρτης επί του Άχαμνώνωντος έκαμνε τον γύρον του κόσμου έντός πέντε λεπτών.

Και πράγματι μετά πέντε λεπτά, ο Άντώνιος έπανήλθεν επί του Μπιριμπή, πάντοτε καλπάζοντας.

Είνε περιττόν να είπωμεν ότι ο σκοπός του Άντωνίου, άπομακρυνόμενου ούτως, ήτο να κατασκοπέυη και εξερευνηση την περιοχήν του κτήματος, δια να γνωρίση τα καιρία σημεία, έν περιπτώσει κινδύνου.

Έξετέλεσε μερικά άκόμη παιγνίδια, κατευχαριστημένος, και ήτοιμάσθη να φύγη με τον Άλφρέδον και την Άνίταν. Η κυρία Λεντούκ τους παρεκάλεσε τότε να μείνουν άκόμη έν τέταρτον της ώρας.

Επί της τραπέζης του έστιατορίου του πύργου είχαν παραταχθή διάφορα αγαψυκτικά και γλυκίσματα δια τους καλλιτέχνας. Διασχίζων την αίθουσαν, ο διασάρχης, ο οποίος εισήλθε τελευταίος, παρετήρησεν άριστερά μικρόν δωμάτιον, του όποιου ή θύρα ήτο άνοιχτή. Έρριψε βλέμμα ταχύ και είδεν ένα χρηματοκιβώτιον, τοποθετημένον εις το βάθος.

Η σπουδαία αυτή ανακάλυψις συνεπλήρωσε την έξωτερικην έπισκόπησιν. Τώρα ήμπορούσε να έκτελέση το τολμηρόν σχέδιόν του έξαίρετα. Και άπεφάσισε να δράση την αυτήν νύκτα της άναχωρησέως του από το Λενεβέν.

— Με συνοδεύετε, κύριε Κερουέλ; ήρώτησεν ο Άντώνιος τον Θωμάν, άποχαιρετών την κυρίαν Λεντούκ.

— Εύχαριστως, άπεκρίθη ο κάπηλος. Άλλωστε ύποσχέθηκα 'ςτο σπίτι να μήν άργήσω πολύ.

Καθ' έδόν, οι τρεις άνδρες έπήγαιναν έμπρός συνομιλούντες εθύμως, ένψ ο Χρήστος και ή Άνίτα, εις τους όποιους δέν έπρόσεχαν διόλου, τους ήκολούθουν μακρόθεν.

Η συνομιλία των άνδρών έστρέφετο φυσικά περί τους ιδιοκτήτας της Φυλάδος.

— Τι λαμπροί άνθρωποι!... Και 'ςτη φωτιά θα έπεφτε κανείς για να τους εύχαριστήση!..

ΑΛΦΡΕΔΟΣ: — Ποτέ μου, άλήθεια, δέν είδα εύγενεστέρην γυναίκα από την κυρίαν Λεντούκ. Και πρέπει να κολυμβή 'ςτο χρυσάφι, αφού δίδει 'ςτο σπίτι της παραστάσεις με τους τρεις κυριωτέρους καλλιτέχνας του θιάσου μας.

ΘΩΜΑΣ: — Η περιουσία των είνε κολοσσιαία. Άλλη τόση όμως είνε και ή άπλότης των και ή φιλανθρωπία των. Στην αρχή τους αντιπαθούσα, όπως αντιπαθώ τους πλουσίους. Όμολογώ όμως ότι ή προκατάληψις μου ήτο άδικος. Και μόλις τους έγνωρίσα, τους αγάπησα με την καρδιά μου.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ, με κάποιαν ειρωνείαν: — Άνταμείβοντες βέβαια αυτήν την άφοσίωσιν, σās διώρισαν γενικόν διευθυντήν του πύργου. Μα έχετε καιρόν να φροντίσετε;..

ΘΩΜΑΣ: — Η θέσις είνε μάλλον τιμητική παρά πραγματική. Η παρουσία μου εις τον πύργον δέν είνε απαραίτητος.

ΑΛΦΡΕΔΟΣ: — Ο πύργος τους όμως είνε πολύ έρημικός, άπομονωμένος.

ΘΩΜΑΣ: — Ποιός θα πάη να τους κλέψη! Ούτ' έγώ βέβαια, ούτε σεις.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ: — Τι λέτε!..

ΘΩΜΑΣ: — Άλλά ούτε και οι χωρικοί, τους όποιους ή κυρία Λεντούκ δέν παύει να εύεργετή.

ΑΛΦΡΕΔΟΣ: — Φυσικά' έτσι το είπα, για να γίνη κουβέντα.

Μετ' όλίγον έφθασαν εις την είσοδον του χωρίου.

— Έλάτε άπόψε να μάς καλησπερίσετε! είπεν ο Άντώνιος προς τον Θωμάν.

— Να ιδούμε, άν μπορέσω...

— Άμα μάθης τίποτε, έψιθύρισεν ο Χρηστάκης εις το αυτί της Άνίτας, είδοποίησέ με άμέσως.

— Σās το ύπόσχομαι.

Ο Χρήστος έσφιξε το χέρι της Άνίτας. Και συνομολογήθη ή συμμαχία, δια της όποιας θα κατεπολεμούντο τ' άκαίσια σχέδια της γραιάς Εύφημίας και του φαύλου Άντωνίου.

Παρά την ύπόσχεσίν του, ο Θωμάς Κερουέλ ήναγκάσθη να μείνη το βράδυ εκείνο εις τον Γάτον.

Η ύπηρετρια, άδιαθετήσασα, είχε πέση εις το κρεβάτι, άφίνουσα την Μαριάνναν μόνην να περιποιηθή τους πελάτας. Ούτως ο Θωμάς ανέλαβε να την βοηθήση, με την συνήθη του άλλας προθυμίαν και ικανότητα, ή οποία έκαμνεν ένα των πελατών να παρατηρήση: — Αυτός ο Θωμάς είνε θησαυρός. Μόνον όταν είνε 'ςτο μαγαζι' ο ίδιος, τρώμε και πίνουμε καλά.

Τον περισσότερον κόσμον είχε το κατάστημα συνήθως από τās πέντε το βράδυ έως τās έπτά. Κατόπιν έγίνετο

ήσυχία. Μετά το γεύμα, όλίγοι μόνον «τακτικοί» έπήγαιναν εις τον «Γάτον» να πάρουν τον καφέ των και να παίξουν κοντινάν ή δόμινον.

Το ώρολόγιον της Έκκλησίας εκτύπησε την ενάτην. Ητο ή ώρα, κατά την όποιαν συνήθως ο Χρηστάκης κατεκλίνετο. Άλλά την έσπέραν εκείνην ή σελήνη έλαμπε τόσον ζωηρά, και ή αύρα έφυσούσε τόσον γλυκειά, ώστε το παιδίον παρεκάλεσε τον καλόν του θεόν Κερουέλ να κάμουν μαζί ένα μικρόν περίπατον.

(Έπεται συνέχεια)

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ
Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΣΗΜΑΙΑΣ

Άγαπητοί μου, ΊΣ όλα τα Σχολεία του Κράτους, την παρελθούσαν Πέμπτην, 16 Οκτωβρίου, το πρωί, έτελέσθη ή έορτή της Σημαίας, ή οποία καθιερούται από έφέτος. Δέν έχω ανάγκην να την περιγράψω δι' όσους είνε μάθηται εις την Ελλάδα. Αυτοί παρευρέθησαν εις την ώραιαν έορτήν, γνωρίζουν τās λεπτομερείας της και έχουν πρόσφατον την συγκίνησιν της. Άλλά δια τους αναγνώστας του Έξωτερικού, δια τα παιδιά τα όποια δέν έχουν το εύτύχημα να φοιτούν εις Σχολείον του έλευθέρου Κράτους, θα είπω έδώ έν συντόμω όσα έγιναν και όσα έλέχθησαν κατά την άξιολογούμενον αυτήν ήμέραν.

Την ενάτην ώραν, οι μαθηταί, υπό την οδηγίαν των γυμναστών των, παρετάχθησαν εις το υπαιθρον, έξωθεν των Σχολείων των, συμπαισταμένων και των καθηγητών και διδασκάλων των. Είς πολλά Σχολεία προσήλθον και αι Άρχαί, άμπόλλοι δε γονείς και πληθος λαού παρηκολούθησαν μετ' ένθουσιασμού την τελετήν.

«Είς προσοχήν!» φωνάζει ο γυμναστής.

Και εμφανίζεται ο διευθυντής του Σχολείου, κομίζων την γαλανόλευκον Σημαίαν, πρό της όποιας άποκαλύπτονται όλοι. Είς των μαθητών εξέρχεται τότε ης παρατάξεις, ίσταται παρά την Σημαίαν και άπαγγέλλει την ακόλουθον προσευχήν:

«Βασιλεϋ ούρανε, παράκλητε, το πνεύμα της άληθείας, ο πανταχού παρών και τα πάντα πληρών, ο θησαυρός

των αγαθών και ζωής χορηγός, έλθέ και σήνωσον έν ήμϊν και καθάρισον ήμάς από πάσης κηλίδος και σώσον, αγαθέ, τās ψυχάς ήμϊν. Έπουράνιε Θεέ, κραταίωσον το Έθνος ήμϊν έν δόξη και ευημερία, φύλαττε τον σεπτόν ήμϊν Βασιλέα και ανάδειξον ήμάς άξια τέκνα της Ελλάδος.»

Μετά την προσευχήν, ο διευθύνων το Σχολείον, άποτεινόμενος προς τους μαθητάς, άπαγγέλλει αυτήν την προσλαλίαν:

«Έλληνόπαιδες! Η κυανόλευκος αυτή Σημαία, την όποιαν έπιστέφει ο τίμιος Σταυρός, είνε το ιερόν σύμβολον της ήμετέρας πατρίδος.

Τα έλληνικά φρούρια, τα στρατιωτικά σώματα, τα πολεμικά σκάφη, σκιαζόμενα υπό της σημαίας, εκπροσωποϋσι την δύναμιν και το μεγαλείον του Έθνους.

«Έλληνόπαιδες! Προσατενίσατε την Σημαίαν εύλαδώς, προσβλέψατε αυτήν μετ' αγάπης και άφοσίωσεως. Υπό τās πτυχάς της άνδρούμενοι, θα όμολογήσετε προς αυτήν τον όρκον του στρατιώτου, θα όρκισθήτε να μήν έγκαταλείπετε ποτέ την Σημαίαν, αλλά να θυσιάζετε την ζωήν σας προασπίζοντας αυτήν.

«Από του νϋν δε τασσόμενοι υπό τον τίμιον Σταυρόν αυτής, μεριμνήσατε όπως δια της εύπειθείας, δια της έπιμελείας, δια της καθόλου άρετής υμϊν, αναδειχθήτε άξια τέκνα της πατρίδος και μέλλοντες φρουροί της τιμής και της δόξης του Έλληνικού Θρόνου.»

Ρίγη ιερās συγκινήσεως διατρέχουν τās μαθητικās τάξεις εις τους σημαντικούς αυτούς λόγους του διευθυντού, και οι Έλληνόπαιδες, μικροί και μεγάλοι, με φωνήν παλλομένην από τον ίδιον ένθουσιασμόν, ζητωκραυγάζου:

— Ζήτω το Έθνος! Ζήτω ο Βασιλεύς!

«Και ύψοϋται εις τον αιθέρα — γράφει μία άθηναϊκή έφημερίς, περιγράφουσα την τελετήν, — ή εύγενής αυτή ανάπαλις των νεαρών ψυχών εις ένα θερμότατον χαιρετισμόν, τον όποιον ο πνέων έλαφρός βόρειος άνεμος ήρπασεν εις τās πτέρυγας του δια να τον φέρη μακράν, προς τους άλυτρώτους αδελφούς, ένψ ή κυανόλευκος κυματίζει, άναδιπλούται και πτυχούται υπερηφάνως.»

— Είς προσοχήν! διατάσσει και πάλιν ο γυμναστής. Ο δε διευθυντής του Σχολείου, καλόν παρά την Σημαίαν ένα μαθητήν έξ εκάστης τάξεως, — τον μάλλον διακρινόμενον δια το παράστημα, την χρηστότητα και την έπιμελείαν, — και ονομάζων Σηματοφόρον ένα των εκλεκτών τούτων, τον της άνωτέρας τάξεως, παραδίδει εις αυτόν την Σημαίαν.

Ο Σηματοφόρος, παραλαμβάνων το ιερόν σύμβολον, κρατεί αυτό ύψηλά, μα-

θηται δε και διδάσκαλοι ψάλλουν μαζί τον Έθνικόν Ύμνον. Κατόπιν, ο Σηματοφόρος, περιστοιχιζόμενος υπό των έξ αρχής κληθέντων μαθητών, οι όποιοι άποτελοϋν την τιμητικην φρουράν της Σημαίας, εισέρχεται εις το Σχολείον και φυλάττει την Σημαίαν εις το προσδιωρισμένον μέρος. Και ή ώραία τελετή τελειώνει.

Ούτως έγινε φέτος εις όλα τα μέρη της Ελλάδος, όπου υπάρχουν σχολεία άρρένων, Δημοτικά, Έλληνικά, Γυμνάσια, δημόσια και ιδιωτικά, και ούτω θα γίνεσται κατ' έτος. Και όσοι δέν έλαβαν μέρος εις αυτήν, είμποροϋν να φαντασθούν, μόνον εκ της στοιχειώδους περιγραφής, τον ένθουσιασμόν τον όποιον έπροκάλεσεν. Άλλ' όσοι έλαβαν μέρος, όσοι ήσθάνθησαν το ένθεον ρίγος αυτού του ένθουσιασμού, ως έχουν υπ' όψει των ότι ο σκοπός της έορτής της Σημαίας δέν είνε να τους συγκινήση δια μίαν μόνον ώραν, δια μίαν στιγμήν. Ας ένθυμούνται τα λόγια, τα όποια ήκουσαν από το στόμα του Διδασκάλου των, ως τα ένθυμούνται πάντοτε, και άς προσπαθούν άληθινά, με ειλικρίνειαν και με ζήλον, να αναδειχθούν άξια τέκνα της Πατρίδος, ικανά να ζήσουν τιμίως υπό την σκέπη της Σημαίας και να ποθάνουν έν άνάγκη υπερασπιζόμενοι Αυτήν!

Σās άσπάζομαι ΦΑΙΔΩΝ

ΗΛΙΟΣ, ΚΑ' ΓΚΑΚΙ ΚΑΙ ΜΠΟΡΑ

Ο Ήλιος:

— Ούτε πουλί, ούτε λούλουδο στον πελαγίο κάμπο! Μόνος μου έγώ, που λάμπω, Και σύ, Καϊάκι δαλόμενο, Πετώντας δίχως κόπο, Του γαλανού του άπέραντου Στολίζουμε τον τόπο, Στα βύθη μου ως που νάμπω...

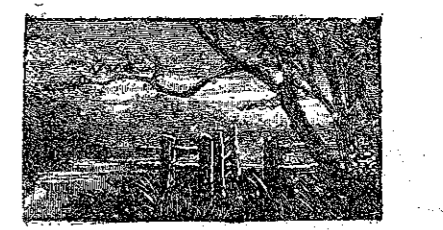
Το Καϊάκι:

«— Έδώ φωνούεις γύρω μου Κι' άθώρητ' άηδωνάκια Λαλούν μέσ' άπ' τ'άφροκρινα Που άνθου στ'α κωματάκια... Κι' άν βασιλέψης, Ήλιε μου, Το πέλαο θα στολίζη Το φαναράκι του άφρομενου, Μαζί μου που άφρηνίζεις...»

Η Μπόρα:

Μά ένα Μπουρίνι ως τ'άκουσε Τη λάμψη του έσβυσε όλη, Και το καϊάκι έγύρευε, Του κάκου άραξοβόλι!

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΕΡΓΙΑΛΙΤΗΣ

ΜΙΚΡΟΣ ΠΑΡΑΜΑΓΕΙΡΟΣ
ΜΕΓΑΣ ΜΟΥΣΙΚΟΣ
[ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ J. CHANCEL]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ'. (Συνέχεια)

— Κάμε δ,τι θέλεις, (έδωσε την άδειαν ο Πουλτσερίνης) ξεύρεις όμως που κατοικεί ο φιλαράκος μας αυτός;
— Μάλιστα, άπεκρίθη ένας μουσικός, μās τὸ εἶπε. Εἰς τὴν ὁδὸν Ἁγίου-Θωμᾶ-τοῦ Λουδῆρου, εἰς ἓνα οἰκοτροφεῖον ποῦ εἶνε ἀντικρὺ τοῦ μεγάρου Λογκεβίλ.
— Μπράβο!.. οὐρλιασεν ὁ παίκτης τοῦ κοντραμπάσσου· γνωρίζω τὸν ξενόδοχο τοῦ· εἶνε ὁ φίλος μου Μερσιέ. Πάει καλὰ!.. Μαέστρο, σὰς ἰπτόσχομαι ὅτι ὁ κ. Λούλλης δὲν θὰ παῖξῃ ἀπέψε τὸ σόλο τοῦ Παλεστρίνα.
— Ἄς τὸ ἐλπῶμεν! ἀπήντησεν ὁ ἀρχιμουσικός, σείων τὴν κεφαλήν.

Τότε εἰς τῶν μουσικῶν ἐπεφορτίσθη νάντικαταστήσῃ τὴν Λούλλην, ἐν ἧ περιπτώσει δὲν θὰ ἦτο εἰς θέσιν νὰ προσέλθῃ τὸ βράδυ· κατόπιν, ὁ παίκτης τοῦ κοντραμπάσσου καὶ δύο ἄλλοι φίλοι τοῦ, οἱ ὅποιοι δὲν εἶχαν μέρος εἰς τὴν συναυλίαν, ἔφυγαν, ἀναγγέλλοντες ὅτι ἐπήγαιναν «νὰ ποῦν δυὸ λογάκια» εἰς τὴν μικρὴν αὐθάδη.

Ὅσον διὰ τὴν Πουλτσερίνην, αὐτὸς ἄφισεν ὅλους τοὺς ἄλλους νὰ φύγουν, διότι εἶχε τὸν σκοπὸν τοῦ.
Μόλις ἔμεινε μόνος εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν δοκιμῶν, ἐπλησίασε τὴν τράπεζαν ὅπου ὁ Λούλλης εἶχεν ἀφίσῃ τὸ βιολί τοῦ, ἔβγαλε τὸ ὄργανον ἀπὸ τὴν θήκην τοῦ, καὶ σείων αὐτὸ ἐψιθύρισε μὲ τὸ μωχθρὸν τοῦ μεϊδίμα :

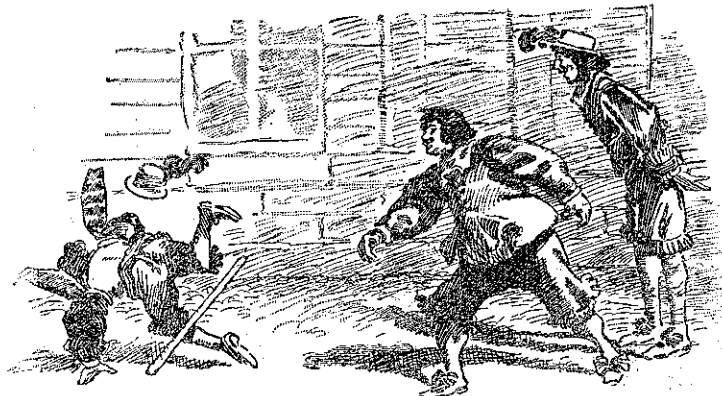
— Οἱ ἄλλοι ἦσαν ἓνα τρόπον...μπορεῖ! ἀλλὰ ὁ μικρὸς εἶνε κατεργάρας, καὶ ἂν τύχῃ καὶ γλυτώσῃ ἀπὸ τὰ χέρια τῶν, ἄς πάρωμε τὰ μέτρα μας καὶ μείξῃ!
Ταῦτα λέγων, ὁ κακὸς ἄνθρωπος διηυθύνθη εἰς τὴν βρύσην, ἣ ἐποία ἐρησείμειεν εἰς τοὺς μουσικούς διὰ νὰ πλύουν τὰ χέρια τῶν μετὰ τὴν δοκιμὴν, καὶ, ἀνοίξας τὴν στρόφιγγα, ἄφισε τὸ νερὸ νὰ τρέξῃ ἐπάνω εἰς τὸ βιολί τοῦ προστατευομένου τοῦ Βασιλέως. Κατόπιν ἐτοποθέτησε τὸ κάθυρον ὄργανον εἰς τὴν θήκην τοῦ, καὶ ἐξῆλθεν ἀπὸ τὴν αἴθουσαν, τῆς ὁποίας τὸ κλειδὶ ἐφύλαξεν ἐπιμελῶς εἰς τὴν τσέπην τοῦ.

Ἐν τῷ μεταξύ, ὁ Λούλλης ἀνύποπτος ὅπως τῶν μηχανορραφῶν, αἱ ὁποῖαι ἐτεκταίνοντο ἐναντίον τοῦ, ἐκάθητο ἡσυχῶς εἰς τὸ τραπέζι τοῦ οἰκοτροφείου Μερσιέ, τρώγων φασιανὸν σαλμι καὶ πίνων ἀφρώδη μηλίτην.

Τὴν ὥραν ἐκείνην ὁ μικρὸς ἠσθάνετο τὴν μεγαλειτέραν εὐδιαθεσίαν. Ἦτο μόνος, ἐλεύθερος, πλούσιος... μὴπως δὲν εἶχε δέκα πιστόλας εἰς τὸ πουγγί τοῦ ;.. καὶ τέλος πάντων ἀνῆκεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Βασιλέως!

Τὸ μέλλον διηνοίγετο ἐνώπιόν τοῦ λαμπρῶν. Καὶ μὲ τὴν σκέψιν αὐτὴν ἔτρωγε καὶ ἔπινε μὲ μεγάλην ὄρεξιν, λαμβάνων πόζες μεγάλου κυρίου, κτυπῶν τὸ τραπέζι διὰ νὰ τοῦ φέρουν καὶ ἄλλο κρασί, καὶ ἐν γένει διασκεδάζων τόσο πολύ, ὥστε νὰ μὴν ἀντιληφθῇ διόλου δύο ἄνθρωποι, οἱ ὅποιοι παρὰ τὴν θύραν τοῦ ἐστιατορίου τὸν κατεσκόπευαν διὰ μέσου τοῦ παρακετάσματος, παρακολουθοῦντες ὅλα τοῦ τὰ κινήματα καὶ συνομιλοῦντες χαμηλοφῶνως.

Εἶνε περιττὸν νὰ εἰπωμεν ὅτι ἦσαν ὁ κοντραμπάσσος καὶ ὁ φίλος τοῦ.

«Τοῦ ἐπέταξεν εἰς τὰ πόδια τὸ μαστοῦνι...» (Σελ. 384, στ. γ'.)

Ἐπιτέλους ἤρχισαν νὰ χάνουν τὴν ὑπομονὴν τῶν.

— Ἄ, μὰ δὲν ὑποφέρεται αὐτὸς ὁ μικρὸς! εἶπεν ὁ ἓνας· ἔχει σκοπὸ νὰ δειάσῃ ὅλες τίς μοποτίλλες τοῦ μαγαζεῖου ;
— Μὰ τὴν πίστι μου, αὐτὸς πίνει σὰν μέγας.

— Ἐννοια σου καὶ θὰ τοῦ βγῆ ξυνό.

— Σιωπὴ! νὰ, σηκόνεται!..

Πραγματικῶς, ὁ Λούλλης ἔρριψε βλέμμα εἰς τὸ ὄρολόγιον τοῦ τοίχου καὶ εἶδεν ὅτι μόλις εἶχε καιρὸν διὰ νὰ τρέξῃ ἔως τὸ Λουῆρον καὶ νὰ παρευρεθῇ τὴν ἐνάτην ὥραν εἰς τὴν ὀρισθεῖσαν ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τοῦ συνέντευξιν. Ἐσηκώθη λοιπὸν, ἐπῆρε τὸ καπέλλο τοῦ καὶ τὸν μανθῶν τοῦ, καὶ ἐξῆλθε λέγων ἀφελῶς πρὸς τὸν ξενόδοχον :

— Βιάζομαι! μὲ περιμένουν ἔς τὸ Λουῆρο!

Ὁ Μερσιέ ἔχειρέτησεν εὐσεβάστως τὸν οἰκτρόφρον τοῦ, ὁ ὁποῖος ἐξηφανίσθη εἰς τὸ σκότος τῆς νυκτός.

Μόλις ἔστρηψε τὴν γωνίαν τοῦ οἰκοτροφείου, εἶδε δύο σκιάς, ἐκεῖ παρὰ τὴν πύλην τοῦ μεγάρου Λογκεβίλ· καὶ ἔξαφνα αἱ σκιά αὐτὰ κινήθησαν, τοῦ ἔφραξαν τὸν δρόμον.

Ὁ Λούλλης ἦτο γενναῖος, τὸ γνωρίζομεν. Ἐκτὸς τούτου, τὴν ἐσπέραν ἐκείνην εἶχεν ἐξαιρετικὴν εὐδιαθεσίαν εἰς τὴν ψυχὴν, καὶ πολλοὺς ἀτμούς οἴνου εἰς τὸ κεφάλι...
Ἐβάδισε λοιπὸν κατ' εὐθείαν πρὸς ἐκείνους οἱ ὅποιοι τὴν ἐπερίμεναν, συλλογιζόμενος ὅτι πιθανὸν καὶ νὰ παρεξήγησε τὰς διαθέσεις τῶν. . . Ἀλλὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην, μία ἀκτίς τῆς σελήνης, τὴν ὅποιαν ἀπεκάλυψαν τὰ σύννεφα, ἐφώτισεν ἐξ ὀλοκλήρου τοὺς δύο ἀνθρώπους, καὶ μολοντοῖ εἶχαν κατεβασμένα τὰ χεῖλη τῶν καπέλλων τῶν εἰς τὰ πρόσωπά τῶν, τὸ παιδίον ἀνεγνώρισε τὸν μεγαλόσωμον παίκτην τοῦ κοντραμπάσσου.

— Ἔτσι ἔ ; ἐσυλλογίσθη ὥστε τὰ ἀστεία τοὺς δὲν ἐτελείωσαν. Θέλουν νὰ μ' ἐμποδίσουν νὰ φθάσω ἔς τὸ Λουῆρον ἐγκαίρως... Καλὰ! θὰ τὸ ἰδοῦμε!
Καὶ ὁ Λούλλης, ὁ ὁποῖος εἶχε μεγάλην πεποίθησιν, ἂν ὄχι εἰς τὴν δύναμίν τοῦ, τουλάχιστον εἰς τὴν εὐκινησίαν τοῦ, ἤρχισεν νὰ τρέξῃ, ἐλπίζων νὰ περάσῃ μετὰ τὸ τοῖχον καὶ τῶν ἐχθρῶν τοῦ.
Ἄλλ' ὁ μεγαλόσωμος ἄνθρωπος ἐμάντευσε τὸν σκοπὸν τοῦ παιδίου, καὶ, καθ' ἣν στιγμὴν ἐπερνούσεν ἀπ' ἐμπρὸς τοῦ ὀλοταχῶς, τοῦ ἐπέταξεν εἰς τὰ πόδια τὸ μαστοῦνι τὸ ὅποιον ἐκρατοῦσε.

Ὁ Λούλλης ἐμπερδεύθη καὶ κατέπεσεν εἰς τὸ λιθόστρωτον, τρία βήματα μακρὰν ἀπὸ τὸν τοῖχον τοῦ οἰκοτροφείου.
— Μπράβο! ἐφώναξαν οἱ ἐχθροὶ τοῦ. Τώρα τὸν ἔχομεν ἔς τὴν ἐξουσία μας!
Ὁ μικρὸς δὲν ἐκινεῖτο. Ἐξηπλωμένος μὲ τὴν ράχιν, ἐκύτταζεν ἀτενῶς ἐν παραθύρῳ τοῦ πρώτου πατώματος, τὸ ὅποιον ἦτο ἀκριβῶς τὸ παράθυρον τοῦ δωματίου τοῦ. Καὶ καθ' ἣν στιγμὴν οἱ μουσικοὶ κατέφθαναν διὰ νὰ τὸν ἀρπάξουν καὶ μὲ τὸ μαστοῦνι νὰ τὸν κάμουν τοῦ ἀλατιοῦ, ἀνωρθώθη διαμιάς, ἐπήδησεν εἰς τὴν ράχιν τοῦ σαστισμένου παικτοῦ τοῦ κοντραμπάσσου, ἔδραξε τὸ παραθύροφυλλον, καὶ ἀναρριχηθεὶς κατὰ μῆκος τοῦ τοίχου, κατάρθρωσε νὰ χωθῇ εἰς τὸ δωματίον τοῦ, ἐκβάλλων ἐν «οὐφ!» ἀνακουφίσεως.

Ἐσώθη! Καὶ τώρα ἀπὸ ὑψηλά, μωκτηρίζει τοὺς ἐχθρούς τοῦ, οἱ ὅποιοι εἶχαν ἀπομείνῃ κάτωθεν τοῦ παραθύρου ἀναυδοί, εἰς τὴν κωμικὴν στάσιν ἀνθρώπων τῶν ὁποίων τὸ κίνημα ἀπέτυχε.
Τὴν στιγμὴν ἐκείνην τὸ ὄρολόγιον τοῦ Ἁγίου Γερμανοῦ ἐκτύπησε δύο τέταρτα. Ἦτο ὀκτώμισι!

Ὁ Λούλλης ἔτρεξεν εἰς τὴν θύραν

τοῦ δωματίου τοῦ. Ἦτο κλειδωμένη!...
— Διάβολε! ἐσυλλογίσθη, καλὰ ἐγλύτωσα ἀπ' αὐτοὺς τοὺς μασκαράδες· ἀλλὰ μὴπως ἔχουν σκοπὸν νὰ μὲ κρατήσουν φυλακισμένον ἐδῶ μέσα ;
Τρόντι, οἱ δύο μουσικοὶ εἶχαν χωρισθῇ. Ὁ ἓνας εἶχε μείνῃ κάτωθεν τοῦ παραθύρου, ὁ δὲ ἄλλος ἐσημάτιζε πρὸ τῆς εἰσόδου τοῦ οἰκοτροφείου, ἀπὸ τὴν ἄλλην πλευρὰν τοῦ οἰκοδομήματος.

Ὅταν ὁ Λούλλης ἀντελήφθη τὴν νέαν αὐτὴν τακτικὴν τῶν ἐχθρῶν τοῦ, ἔγινεν ἔξω φρενῶν.
Ἦ ὥρα τῆς συνεντεύξεως ἐπλησίαζεν. Ἐκτυπούσεν, ἐκλωτσούσε τὴν θύραν τοῦ δωματίου τοῦ· κανεὶς δὲν ἤρχετο νὰ τῷ ἀνοίξῃ.

Τί θὰ ἐγίνετο, ἂν δὲν κατάρθωνε νὰ παρευρεθῇ εἰς τὴν πρώτην συναυλίαν ; Ὁ ἀρχιμουσικός, ὁ ὁποῖος τῷ εἶχεν ἀναθέσῃ τὸ σόλο, καὶ δὲν τὸν ἀγαπούσε

βεβαίως, θὰ ἔσπευδε νὰ καταγγείλῃ τὴν ἀπουσίαν τοῦ εἰς τὸν τελετάρχην. Οὐτός θὰ ἔσπευδε πάλιν νὰναφέρῃ τὸ πρᾶγμα εἰς τὴν Ἀντιβασιλίссαν καὶ εἰς τὴν Βασιλέα, καὶ αἱ Μεγαλειότητες τῶν θὰ ἐσηματίζαν πολὺ κακὴν ἰδέαν περὶ τοῦ νέου προστατευομένου τῶν. Ἦ φαντασία τοῦ παιδίου ἔτρεχεν, ἔτρεχεν, ἔτρεχεν, ἐμεγαλοποιούσε τὰ πάντα, εἰς τὴν ἀγωνίαν τῆς ἀναμονῆς καὶ τῆς παρερρομένης ὥρας. Τὸ αἷμα τοῦ ἐσφουζε εἰς τὰς ἀρτηρίας τοῦ με ταχύτητα καταπληκτικὴν· τῷ ἐφάνετο ὅτι κάθε παλμὸς τῆς καρδίας τοῦ ἦτο ἐν δευτερόλεπτον τὸ ὅποιον ἐχάνατο...

Ἐπηγαινοῦρχετο μέσα εἰς τὸ δωματίον, φωνάζων καὶ κτυπῶν τὰ δυστυχῆ ἐπιπλά τοῦ Μερσιέ, τὰ ὅποια βεβαίως δὲν τῷ ἔπαιαν τίποτε...
— Ὡ λύσσα! ἐκραύγασε σκύπτων καὶ πάλιν ἀπὸ τὸ παράθυρον διὰ νὰ ἰδῇ

ἂν οἱ ἐχθροὶ τοῦ ἦσαν ἀκόμη ἐκεῖ. Νὰ χάνεται ἔτσι τὸ μέλλον μου, τὴν ὥραν τοῦ μου ἐφάνετο τόσο ὥρατον!... Δέκα λεπτὰ ἀκόμη νὰ περάσουν, θὰ εἶνε πλέον πολὺ ἄργα!...

Ἐσκυφεν ἀκόμη περισσότερο ἀπὸ τὸ παράθυρον, καὶ εἶδεν εἰς τὴν γωνίαν τῆς ὁδοῦ τῆς Κλίμακος, ἓνα φορτηγὸν ἀμάξι μὲ τέσσαρα ἄλογα, τὸ ὅποιον θὰ ἐπερνούσε μετ' ὀλίγον ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὸ οἰκοτροφεῖον.

Μὲ τὴν ἐτοιμότητα τοῦ πνεύματος, τὴν ὅποιαν πολλακίς ὡς τώρα εἶχεν ἀποδείξῃ ὁ μικρὸς μουσικός, ἀπεφάσισε νὰ ἐπωφεληθῇ τῆς ἀνελπίστου αὐτῆς ἐπικουρίας.

«Ἄν τὸ ἀμάξι περάσῃ — ἐσυλλογίσθη — μετὰ τὸ κακούργου αὐτοῦ καὶ τοῦ τοίχου, θὰ πηδήσω ἐπάνω καὶ θὰ μπορέσω ἴσως νὰ φύγω χωρὶς νὰ μὲ ἰδῇ.»

(Ἐπεται συνέχεια) ΦΑΚΙΩΝ ΘΑΛΕΡΟΣ

ΕΝΑΤΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΕΞΕΣΠΑΘΩΜΑΤΟΣ

ΠΡΟΣ ΕΓΓΡΑΦΗΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ ΚΑΙ ΑΓΟΡΑΣΤΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΑΠΛΑΣΙΝ ΔΙΑ ΤΟ 1909

Ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς 30 Σεπτεμβρίου 1909.— Σκοπὸς τοῦ Ἐσπαθώματος ἡ βελτίωσις καὶ αὔξεισι τοῦ φύλλου.— Ἐὰν τὸ Ἐσπαθῶμα θὰ εἶνε φέτος ζωηρόν, μίαν φορὰν τὸν μῆνα, πρὸς τὸ παρὸν, θὰ ἔχωμεν φύλλον δωδεκασέλιδον.— Ἀναγνώσατε.

ΣΚΟΠΟΣ τοῦ νέου Διαγωνισμοῦ Ἐσπαθώματος δὲν εἶνε πολὺ διάφορος ἀπὸ τὸν σκοπὸν τοῦ παλαιοῦ. Ἦ μόνη διαφορὰ εἶνε, ὅτι αὐτὴν τὴν φορὰν ἔχομεν πολὺ βασιμωτέρας ἐλπίδας νὰ τὴν ἐπιτύχωμεν. Διότι πέρου εἶχαμεν, φαίνεται, ζητήσῃ τὰ δύνατα. Αὐτὸ τοῦλάχιστον ἀπέδειξαν τ' Ἀποτελέσματα τοῦ Ἐσπαθώματος τοῦ 1908. Κατ' ἀρχὰς σὰς εἶχα ὑποσχεθῇ πολυτελὲς καὶ χρωματιστὸν φύλλον, ὑπὸ τὸν ὄρον νὰ προστεθοῦν 1800 νέοι συνδρομηταὶ

χρωματιστὴν ἐκδοσιν. Καὶ ναὶ μὲν τὸ Ἐσπαθῶμα ἦτο φέτος εἰπέρ ποτε ζωηρόν, διότι ποτε ἄλλοτε δὲν ἔδωσε τοιαῦτα ἀποτελέσματα, — διὰ νὰ ἔδιδεν ἔμως τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἠθέλαμεν, ἔπρεπε νὰ ἦτο ἀκείρως ζωηρότερον.

Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς φίλους μου σκέπτονται τώρα ὡς ἐξῆς : Χίλιοι νέοι συνδρομηταὶ ἦσαν ἀρκετοὶ διὰ νὰρτίξῃ ἡ πολυτελής ἐκδοσις. Φέτος ἐγίναν 663. Ἄν γίνοντο τοῦ χρόνου ἄλλοι 337 — ποῦ θὰ γίνοντο ἀσφαλῶς, — δὲν συμπληροῦνται ὁ απαιτούμενος ἀριθμὸς καὶ δὲν ἀρχίζει ἡ πολυτελής ἐκδοσις ;

Ἄλλ' ὅσοι κάμουν αὐτὴν τὴν λογαριασμόν, δὲν λαμβάνουν ὑπ' ἔψιν τῶν ἐν ἄλλο : Πόσοι ἀπὸ τοὺς 663 νέους συνδρομητὰς τοῦ 1908 θὰ μείνουν καὶ διὰ τὸ 1909 ; Ἐδῶ εἶνε τὸ ζήτημα! Διότι συλλογισθῆς, πόσοι ἐξ αὐτῶν εἶνε ἄποροι, οἱ ὅποιοι δὲν θὰ ἐγγραφοῦν καὶ πάλιν, πόσοι ἄλλοι θὰ παραιτηθοῦν, ὅπως παραιτοῦνται κατ' ἔπος διὰ πολλοὺς καὶ διαφόρους λόγους, πρὸ πάντων οἰκονομικούς... Τὸ Ἐσπαθῶμα τοῦ 1909 πρέπει πρῶτα νὰντικαταστήσῃ ἑκείνους ποῦ θὰ λείψουν, καὶ ἔπειτα νὰ προσθέσῃ 1800, 1 000 ἔστω, διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς πολυτελοῦς ἐκδόσεως. Τὸ νομίζετε τοῦτο πιθανόν ; Ἐγὼ ὄχι τόσο πολύ. Καὶ τὸ σχέδιον τῆς πολυτελοῦς ἐκδόσεως, μὲ χρωματιστὰς εἰκόνας, πρὸς τὸ παρὸν τὸ ἀναβάλλω.

Γνωρίζετε τί δαπάνη θὰ προστεθῆτο ; Ὑπελόγησα ὅτι δὲν θὰ μου ἐφθάναν 250 δραχμαὶ τὴν ἐβδομάδα ἐπὶ πλέον, διὰ νὰ ἐκδίδω φύλλον δωδεκασέλιδον καὶ χρωματιστόν. Ἐπρεπε δηλαδὴ νὰ ἐξοδεύω 13 χιλιάδας δραχμὰς τὸν χρόνον παρὰ πᾶν ἄφ' ὅτι ἐξοδεύω τώρα. Ἐγγυᾶται κανεὶς ὅτι τὸ Ἐσπαθῶμα θὰ ἐκάλυπτε τὴν πρόσθετον καὶ ὑπερόγκον αὐτὴν δαπάνην ;

Ἐπειδὴ ἔμως ὁ ζῆλος τοῦ Ἐσπαθώματος τοῦ 1908 ἦτο ἐξαιρετικὸς, καὶ ἐπειδὴ ἐλπίζω ὅτι τοιοῦτος θὰ εἶνε καὶ ὁ ζῆλος τοῦ Ἐσπαθώματος κατὰ τὸ 1909, ἐσκέφθη ὅτι ὅπωςδὴ

διὰ τῶν ἐνεργειῶν σας. Κατόπιν σὰς ὑπεσχέθη νὰ προδῶ εἰς τὴν χρωματιστὴν ἐκδοσιν, καὶ μόνον 1000 νέοι συνδρομηταὶ ἂν προστεθῆντο· ὄχι διότι ἦσαν ἀρκετοὶ αὐτοὶ οἱ 1000 νὰ καλύψουν τὰς ὑπερόγκους δαπάνας τῆς πολυτελοῦς ἐκδόσεως, ἀλλὰ διότι ἤλπιζα ὅτι ἅπαξ προστεθῆντο χίλιοι, δὲν θὰ ἦτο δύσκολον κατόπιν, μὲ τὰς χρωματιστὰς μάλιστα εἰκόνας, νὰ προστελοῦντο καὶ ἄλλοι ὀκτακῶσιοι.

Ἄλλ' ὡς εἶδατε εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον, διὰ τοῦ Ἐσπαθώματος τοῦ 1908 δὲν προστεθῆσαν παρὰ μόνον 663 νέοι συνδρομηταὶ. Ἀδύνατον μὲ τόσο ὀλίγους νὰ σκεφθῶμεν καὶ

ποτε έπρεπε νάνταμειψω τούς φίλους μου, και άπεφάσισα νά εκδίδω πρὸς τὸ παρὸν φυλλάδια δωδεκασέλιδα.

Εν φυλλάδιον δωδεκασέλιδον τὸν μήνα

Θά σᾶς δίδω, κατὰ τὸ ἔτος 1909, ἕαν τὸ ἐφετεινὸν ζεσπάρωμα θά εἶνε τὸσον ζωηρόν, ὅσον ἦτο και τὸ περυσιόν. Ἐάν θά εἶνε ἀκόμη ζωηρότερον, τότε θά σᾶς δίδω δύο φυλλάδια δωδεκασέλιδα τὸν μήνα. Καί πάλιν, ὅταν ὁ ἀριθμὸς τῶν νέων συνδρομητῶν τὸ ἐπιτρέψῃ, θά σᾶς δίδω τρία δωδεκασέλιδα τὸν μήνα, και οὕτω καθεξῆς, ὥστε σιγά-σιγά, προχωροῦντος τοῦ Ξεσπαθώματος, θά καθιερωθῇ ἡ δωδεκασέλιδος ἔκδοσις και . . . θά μᾶς μένη πλέον ἡ χρωματιστὴ διὰ τὸ ἐγγύτερον μέλλον.

Βλέπετε λοιπὸν ὅτι ἔχετε σπουδαῖον συμφέρον νά ζεσπαθώσετε γενναίως και κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο. Ἐν ὠραῖον δωδεκασέλιδον φυλλάδιον ἀπαξ τοῦ μηνὸς δὲν εἶνε βέβαια μικρὰ ἔλξις και ἀμοιβή... Ἄλλ' ἔπως πολλάκις σᾶς εἶπα, τὸ ζεσπάρωμα εἶνε ἀναγκαῖον, ἔχι μόνον διὰ τὴν βελτίωσιν, ἀλλὰ και δι' αὐτὴν τὴν ὑπαρξίν τοῦ περιοδικοῦ σας. Διὰ τοῦ Ξεσπαθώματος, πρῶτον και κύριον, ἀντικαθίστανται οἱ κατ' ἔτος δι' οἰοδῆποτε λόγον διαγραφόμενοι συνδρομηταί, — ἀναχωροῦντες, ὑπανδρευόμενοι, πτωχεύοντες, ἀμελοῦντες κτλ. Διὰ τοῦ Ξεσπαθώματος ἐπέρχεται τὸ ἰσχύγιον, ἡ ἰσσορροπία, και διατηρεῖται ὁ ἀριθμὸς τῶν συνδρομητῶν ὁ ἀπαραίτητος διὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ φύλλου. Ὅλοι λοιπὸν ὅσοι ἀγαποῦν τὸ περιοδικὸν τοῦτο και ἐπιθυμοῦν νά ἐκδίδεται πάντοτε, ἔχουν καθήκον νά ζεσπαθῶνουν, ὅσον εἴμποροῦν. Ἡ φροντίς και ὁ ζήλος νά μὴ τοὺς λείπη ποτέ, ἀδιάφορον ἂν φέρῃ ἢ δὲν φέρῃ ἀποτελεσμα.

Ἀνεξαρτήτως τούτου, εἶνε ἀκόμη και τὸ καλόν, τὸ ὁποῖον κάμνει ὁ ζεσπαθῶνων πρὸς τοὺς ἄλλους, τοὺς ὁποίους ἐγγράφει εἰς ἕν ὠραῖον και χρήσιμον περιοδικόν, γινόμενος οὕτω ἄξιος τῆς εὐγνωμοσύνης τῶν εἶνε ἀκόμη και αἱ ἀμοιβαί, τὰς ὁποίας βλέπετε κατωτέρω εἰς τοὺς ὅρους.

ὍΡΟΙ ΤΟΥ Ὁ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΞΕΣΠΑΘΩΜΑΤΟΣ

Α'. — Ὁ Διαγωνισμὸς τοῦ Ξεσπαθώματος εἶνε ἐτήσιος. Θά λήξῃ τὴν 30 Σεπτεμβρίου 1909 και θά περιλάβῃ ὅλους ὅσοι μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης θά ἔχουν πωλήσῃ φυλλάδια τοῦ 31ου ἔτους, ἢ ἐγγράφῃ ν ε ο υ ς συνδρομητὰς ἐτήσιους, ἐξαμήνους ἢ τριμήνους.

Β'. — Οἱ ἐγγράφοντες ν ε ο υ ς συνδρομητὰς ἐτήσιους, ἐξαμήνους ἢ τριμήνους θά λογαριάζωνται ὡς διαβασάντες τόσα φυλλάδια, ὅσα θά σταλοῦν ἐν ὄψῃ πρὸς τοὺς ὅπ' αὐτῶν ἐγγραφεύμενος συνδρομητὰς μέχρι τῆς λήξεως τῆς συνδρομῆς τῶν. (Δηλαδή: ὁ ἐγγράφων ἐτήσιον συνδρομητὴν, ὁποτιθεταί, ὅτι ἐπώλησε 52 φύλλα, ὁ ἐγγράφων ἐξαμήνιον, 26 φύλλα, τριμήνιον, 13 φύλλα, δύο συνδρομητὰς ἐτήσιους, 104 φύλλα, κτλ.). Ἐπὶ τῇ βάσει ταύτῃ τὰ βραβεῖα θάπονηθοῦν ὡς ἐξῆς:

Βραβεῖον πρῶτης τάξεως

Τὸ βραβεῖον τοῦτο θάπονηθῇ πρὸς πάντας ὅσοι μέχρι τῆς 30 Σεπτεμβρίου 1909 θά ἔχουν διαθήσῃ (εἴτε με ἀγοραστάς εἴτε με συνδρομητὰς, εἴτε και με τὰ δύο,) 530 φύλλα και ἄνω, δηλαδή φύλλα ἀναλογοῦντα πρὸς ἐτήσιας συνδρομὰς περισσοτέρας τῶν δέκα. Ὅλων τούτων θά δημοσιευθῇ εἰς τὴν «Διάπλασιν» ἡ εἰκὼν, ὁ δὲ διαθήσας τὰ περισσότερα φύλλα θάνακηρυχθῇ Κορυφαῖος και ἡ εἰκὼν του θά δημοσιευθῇ ἐν τῇ μέσῃ τοῦ συμπλέγματος τῶν ἄλλων εἰς μεγαλύτερον σχῆμα.

(Ἄν εἰς τὸν Διαγωνισμὸν τοῦτον λάβουν μέρος και Μικροὶ Σχολογοὶ ἢ ὁμάδες συνδρομητῶν ἀπὸ κοινοῦ ἐνεργοῦντων πρὸς ἐγγραφὴν συνδρομητῶν ἢ πώλησιν φύλλων, τότε θάνακηρυχθῇ και Κορυφαῖος τῶν Ὁμαδῶν.)

Εἰς τοὺς τυχόντας πρῶτης τάξεως Βραβεῖον, πλὴν τῆς δημοσιεύσεως τῶν εἰκόνων τῶν, θά σταλοῦν ὡς δῶρον βιβλία, ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ γραφείου μου ἐκδομένων κατ' ἐκλογὴν τοῦ βραβευθέντος (ἦτοι μόνον τῶμοι Διαπλάσεως και Βιβλιοθήκης, ἢ συνδρομὴ Διαπλάσεως τοῦ ἐπιόντος ἔτους, ἀλλὰ τίποτε ἄλλο ἐκτὸς αὐτῶν.) Ἡ ἀξία τῶν βιβλίων τούτων θά εἶνε ἀνάλογος πρὸς τὸ ποσὸν τῶν φύλλων, τὰ ἑποῖα διέθεσεν ἕκαστος. Καί ὁ μὲν κορυφαῖος θά ὑπολογίσῃ 30 λεπτὰ δι' ἐκάστην δεκάδα φύλλων, οἱ δὲ λοιποὶ τῆς τάξεως ταύτης λεπτὰ 25. Παραδειγματικὸς χῆρην, ὁ διαθήσας 1500 φύλλα, ἂν εἶνε κορυφαῖος θά παραγγεῖλῃ βιβλία ἀξίας φράγκων 45 (150×30) ἂν δὲ εἶνε ἀπὸ τοὺς ἄλλους, φρ. 37,50 (150×25).

Βραβεῖον δευτέρας τάξεως

Ἡ τάξις αὕτη θά περιλάβῃ ἐκείνους, οἱ ὅποιοι μέχρι τῆς 30 Σεπτεμβρίου 1909 θά ἔχουν διαθήσῃ (εἴτε με ἀγοραστάς, εἴτε με συνδρομητὰς, εἴτε και με τὰ δύο) ἀπὸ 52 ἕως 520 φύλλα, δηλαδή φύλλα ἀναλογοῦντα πρὸς μίαν ἕως δέκα συνδρομὰς.

Ἐκ τούτων θά βραβευθοῦν, και θά δημοσιευθῇ ἡ εἰκὼν τῶν, οἱ εἰκοσιπέντε πρῶτοι, κατὰ σειράν, οἱ ὅποιοι θά ἔχουν διαθήσῃ τὰ περισσότερα. Ἐάν δὲ συμπέσῃ ὁ εἰκοστὸς πέμπτος νά ἔχῃ διαθήσῃ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν φύλλων μ' ἕνα ἢ περισσοτέρους ἐκ τῶν ἐπομένων, τότε θά δημοσιευθῇ ἡ εἰκὼν και ὄλον τούτων, δευδηποτε και ἂν εἶνε.

Καί πρὸς τοὺτους θά σταλοῦν βιβλία κατ' ἐκλογὴν τῶν, ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ γραφείου μου ἐκδομένων, με μόνην τὴν διαφορὰν, ὅτι ὁ μὲν πρῶτος τῆς τάξεως θά ὑπολογίσῃ 25 λεπτὰ δι' ἐκάστην δεκάδα φύλλων, οἱ δὲ ἄλλοι λεπτὰ 20.

Ε π α ι ν ο ς

Ἐπαινος ὁ ἀπονεμηθῇ πρὸς πάντας τοὺς λοιποὺς, και θά τοῖς σταλοῦν ὡς δῶρον βιβλία κατ' ἐκλογὴν τῶν, ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ γραφείου μου ἐκδομένων, ἀξίας 15 λεπτῶν δι' ἐκάστην δεκάδα φύλλων.

ΟΔΗΓΙΑΙ ΔΙ' ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ

1. — Ἐκτὸς τῶν ἐτήσιων συνδρομητῶν, δύνανται τις νά ἐγγράφῃ και ἐξαμήνους (ἀντὶ φρ. 4,50 διὰ τὸ Ἐσωτερικόν, και φρ. χρ. 5,50 διὰ τὸ Ἐξωτερικόν), καθὼς και συνδρομητὰς τριμήνους (ἀντὶ φρ. 2,50 διὰ τὸ Ἐσωτερικόν και φρ. 3 διὰ τὸ Ἐξωτερικόν). Πᾶσα παραγγελία πρέπει νά συνοδεύεται ἀπαραιτήτως ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου, ἄλλως δὲν ἐκτελεῖται.

2. — Ἐφ' ὅσον ἐγγράφῃ τις συνδρομητὰς, πρέπει νά στέλλῃ ἐκάστοτε τὰς διευθύνσεις τῶν και τὸ ἀντίτιμον τῆς συνδρομῆς τῶν ἄνευ ἀναβολῆς, χωρὶς δηλαδή νά περιμένῃ νά ἐγγράφῃ και ἄλλους διὰ νά τοὺς στείλῃ ὅλους μαζί.

3. — Ἐγγραφὴ νέου συνδρομητοῦ διὰ νά λογαριασθῇ ὡς ζεσπάρωμα, πρέπει ὁ ἐγγράφων αὐτὸν νά ἔχῃ ἤδη πληρωσθῇ τὴν συνδρομὴν του διὰ τὸ ἴδιον ἔτος, δὲν εἶνε ἔως ἀνάγκη νά ἔχῃ και ψευδώνυμον.

4. — Αἱ ἐγγράφαι τῶν ἀπόρων λογαριάζονται εἰς τὸ ζεσπάρωμα ἐπίσης θεωρεῖται ὡς ζεσπάρωμα τοῦ ἐμβάζοντος τὸ ἀντίτιμον συνδρομητοῦ και ἡ ἐντὸς τοῦ ἴδιου ἔτους ἀνανέωσις τριμήνου ἢ ἐξαμήνου συνδρομῆς νέου συνδρομητοῦ, ἐγγραφεύμετος εἴτε ὅπ' αὐτοῦ εἴτε και ὅπὸ ἄλλου. (Ἡ ἀπ' εὐθείας ἔως ἀνανέωσις τῶν τριμήνων και ἐξαμήνων δὲν λογαριάζεται εἰς τὸ ζεσπάρωμα.)

5. — Εἰς τὰς κληρώσεις τῶν δῶρων τῆς Διαπλάσεως θά λάβουν μέρος και οἱ νέοι συνδρομηταί, οἱ ἐγγραφεύμενοι διὰ τοῦ Ξεσπαθώματος, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ Ἀρχείου.

ΟΔΗΓΙΑΙ ΔΙΑ ΠΡΑΚΤΟΡΑΣ

1. — Πράκτωρ τῆς «Διαπλάσεως» δύναται νά γίνῃ πᾶς συνδρομητὴς, ἀναλαμβάνων πώλησιν φυλλαδίων, ἦτοι ἐβρίσκων ἀγοραστάς.

2. — Ἐκαστον φύλλον τιμᾶται 20 λεπτὰ ἢ φρ. χρ. 0.20. Τὰ δὲ διπλὰ φύλλα 40 λεπτὰ ἢ φρ. χρ. 0.40.

3. — Τὰ φύλλα στέλλονται πρὸς τοὺς πράκτορας, οἱ ὅποιοι φροντίζουν νά εἰσπράττουν τὸ ἀντίτιμον και νά μοῦ τὸ στέλλουν. Φύλλον ἀπ' εὐθείας πρὸς ἀγοραστὴν δὲν στέλλεται.

4. — Ὁ ἀγοραστὴς οὐδὲν δικαίωμα χρεῖται. Αἰά ν' ἀποκτήσῃ δικαίωμα συνδρομητοῦ, νά λαμβάνῃ δηλ. μέρος εἰς τὴν Ἀλληλογραφίαν και εἰς τοὺς διαγωνισμοὺς, νά τῷ στέλλεται τὸ φύλλον ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ νομὸν του μ' ἐντυπον ταυνίαν, κτλ. πρέπει νά προσληφθῇ μίαν τριμήνον τουλάχιστον συνδρομὴν. Ἄλλ' ἂν θέλῃ νά λάβῃ και ψευδώνυμον ἰσχύον μέχρι τέλους Νοεμβρίου 1909, τότε πρέπει νά προκαταβάλῃ και 1 φράγκον, — ὡς ἐκαστοῦ διὰ πάντας τοὺς συνδρομητὰς ἀνεξαρτήτως.

5. — Χῆρην εὐκολίας, στέλλω πρὸς τοὺς Πράκτορας ἐπὶ πιστώσει φύλλα μόνον ἐνὸς μηνός. Ἄλλ' ἂν εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνός δὲν μὴν στείλουν τὸ ἀντίτιμον, παῦν τὴν παραιτέρω ἀποστολὴν ἄνευ εἰδοποιήσεως, και οὕτε τοὺς συμπεριλαμβάων εἰς τὸν Διαγωνισμὸν ἂν δὲν ἐξοφλήσουν τὸ χρεὸς τῶν, με τὸ δικαίωμα νά δημοσιεύσῃ και δὲν ὀνομάτῃ τῶν. — Ἡ πίστωσις τοῦ μηνός ἀρχίζει ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς σχετικῆς παραγγελίας τῶν. Δηλαδή, ἂν ζητήσουν προηγουμένα φύλλα διὰ τοὺς ἀγοραστάς τῶν, ὀφείλουν νά ἐμβάσουν μαζί με τὴν παραγγελίαν και τὸ ἀντίτιμον, ἄλλως δὲν στέλλονται.

Κανὼν γενικὸς: — Ἀπαγορεύεται πᾶσα μεταθέσις και μεταγραφὴ Ξεσπαθώματος. Αἰτήσεις συνδρομητῶν ἢ Συλλόγων περὶ μεταγραφῆς Ξεσπαθώματος γενομένου ὅπ' ἄλλου οἰουδῆποτε και ἐγγραφεύμετος ἦδη εἰς τὸ βιβλίον μας ἐπ' ὀνόματι του, οὐδὲλλως λαμβάνονται ὅπ' ὅψεαι. Οἱ ἐγγραφεύμετος ἐπομένως συνδρομητὰς ἐν ὀνόματι Συλλόγου, ἂς φροντίζουν νά τὸ δηλώνουν συγχρόνως με τὴν παραγγελίαν.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ριγολέττος: — Ὡ, τί χαρὰ! Τώρα με τὴν ἔννοιαν τῆς Κρήτης, θά μπορῶ νά πηγαίνω νά βλέπω τὸ νουνοῦ μου με τὸ γαϊδουράκι. Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Μάρκου Ἀθρηλοῦ.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ.

ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΠΤΩΧΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΦΙΛΟΜΟΥΣΩΝ

53. — Τὸ Δοξαμένο Εἰκοσιῶνα, ἀπὸ τὴν Καρδίτσαν, μοῦ συνιστᾷ ἕνα ἄπορον, ὁ ὅποιος ἐπιθυμᾷ πολὺ νά γίνῃ συνδρομητὴς μου.

54. — Τὸ Ὑπερ Παιδίος μου συνιστᾷ ἕνα ἄπορον ἀπὸ τὰς Ἀθήνας.

55. — Τὸ Μαγεμένο Ἀερογάλι ἐπίσης μοῦ συνιστᾷ ἕνα ἄπορον ἀπὸ τὰς Ἀθήνας.

56. — Καί τὸ Ἑλληνικὸν Πνεῦμα, ἀκόμη ἕνα ἀπὸ τὴν Μυτιλήνην.

Δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι πολὺ γρήγορα θά ἐγγραφοῦν και αὐτοί.

Ἡ προκήρυξις τοῦ Δημοφίσηματος, φίλε Α. Κ., εἶνε ἐτοιμὴ, τυπωμένη, ἀλλὰ τὴν ἐφύλαξα διὰ τὸ προσχεῖς, διότι δὲν εἶχα τύπον. Θά φηρῶσιν ὅσοι ἔχουν ζῆδ ψευδώνυμον και ὅσοι θά πάρουν μέχρι τοῦ τελευταίου φύλλου τοῦ Νοεμβρίου. Τὰ ψευδώνυμα ποῦ θά ἐγκριθοῦν εἰς τὰ πρῶτα φύλλα τοῦ Δεκεμβρίου, αὐτὰ πλέον θά εἶνε διὰ τὸ Δημοφίσημα τοῦ 1909.

Διόλου τύπον, καθὼς βλέπετε, δὲν ἔχω σήμερον δι' Ἀλληλογραφίαν. Ἀρκεσθῆτε εἰς ὀλίγας λέξεις.

Καί χωρὶς τὸ γράμμα σου, Αἰγυπτία Βασιλοῦσα, ἦμουν βεβαία ὅτι ὑπέγραψες χωρὶς νά διαβάσῃς τί ὑπογράφεις. Πρὸς στιγμὴν μάλιστα — ὑπέθεσα ὅτι — ἐπλαστογράφησαν τὴν ὑπογραφήν σου. Ἐυχαριστῶ διὰ τὴν ἀνανέωσιν τῆς συνδρομῆς — δεῖγμα αἰωνίας ἀγάπης. . .

Πολὺ με συνεκίνησεν ἡ ἐπιστολή σου, Φυσιολόγος. Μία τέτοια ἐνέπνευσε και εἰς τὸν κ. Φαίδωνα τὴν «Ἀθήνα» τῆς Ἐπιστολῆς τοῦ 46 φύλλου. Ἀλήθεια, σ' ἐυχαριστεῖ πολὺ διὰ τὰ ὠραία ποῦ γράφεις.

Δὲν ἀμφιβάλλω περὶ τῶν ἀγαθῶν αἰσθημάτων σας, Προδότης τῆς Διαπλάσεως και Ἐθνικὸν Ἐργασίον. Ἀλλὰ πῶς εἶνε δυνατόν νά πιστεύετε τέτοια παραμύθια;

Ἄφου ἀνεύωσις πλέον τὴν συνδρομὴν σου, Ταπεινὸν Κύριε, εἰμπορεῖς νά χρησιμοποιήσῃς τὸ Δελτίον Ἐγγραφῆς. . . ἔσφουρες πῶς; Ἐγγραφῶν κανένα ἄλλον. Δηλαδή ζεσπαθῶνων.

Βεβαίως, Πισίτι-Παρίσι, τὰ ἐκτὸς Διαγωνισμοῦ, Βραβεῖα ἢ Ἐπαινοὶ, λογαριάζονται εἰς τὸ Ἀθρόον, ὡς νά ἦσαν ἐντὸς Διαγωνισμοῦ. Ἡ ἐπιστολή σου φαινοτάτη, ἀλλὰ . . . εἶται εἶνε ὁ κόσμος.

Μαγεμένον Κῆμα, ἔλαβα τὸ ἀγγελτήριον τῶν γάμων τῆς ἀδελφῆς σου ἑμερὰ συγχαρητήρια και μυρία εὐχὰς πρὸς τοὺς νεονύμφους.

Ἡ Φίλη τῶν Ζώων μοῦ γράφει: «Λοιπὸν ἐφέτος γίνονται πέντε ἔτη ὅπου εἶμαι συνδρομητριά σου. Δὲν τὰ βρίσκω πολλὰ, ἀφοῦ ὑπάρχουν και συνδρομηταί του, οἱ ὅποιοι εἶνε και δέκα και δεκαπέντε ἔτη! Ἀλλὰ δὲ βεβαίω, ἂν ζήσω και θέλῃ ὁ Θεός, θά τοὺς περάσω 1 Νά ζήσῃς, κόρη μου!

Ἐυχαριστῶς, Ν. Σ., διὰ τὸ βραβεῖον τοῦ Ἡ Διαγωνισμοῦ Ξεσπαθώματος, — και σὺ και ὅποιοι θέλει, — εἰμπορεῖτε νά πάρετε, ἀντὶ βιβλίων, ψευδώνυμα, διὰ σᾶς ἢ διὰ τὰ δέδωκα σας ὑπὸ τὸν ὄρον ὅμοιος, ὅτι τὰ ψευδώνυμα αὐτὰ θά εἶνε διὰ τὸ τρέχον ἔτος 1908.

Ὁραῖας ἐπιστολάς μοῦ ἔστειλαν αὐτὴν τὴν ἐβδομάδα και οἱ ἐξῆς: Μανροθαλασσῆς, γιγασκόμοτος Γεωργιάδης, Ονειροπόλος Ψυχῆ,

Ἐθνικὴ Σημαία, Βορμημένη Κόττα, Πνοή Ψυχορραγούτος Ἀγγέλου, Ἀνεμώνη και Ὑπερηφανο Σαμουιλοπούλου.

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

[Ὅδδεν ψευδώνυμον ἐγκρίνεται ἢ ἀνανεοῦται δὲν δὲν συνοδεύεται ὑπὸ τοῦ δικαιώματος φρ. 1. Τὰ ἐγκρινόμενα ἢ ἀνανεούμενα ἰσχύουν μέχρι τῆς 30 Νοεμβρίου 1908. Ὅσα συνοδεύονται ἀπὸ α, ἀνήκουν εἰς ἀγῶρια, και δσα ἀπὸ κ. εἰς κοριττεῖα.]

Νέα ψευδώνυμα: Σβυσμένο Ὀνειρο, κ. Ἀπορῆμος Ἀεροναῦτης, α. Μαγαμένο Λουλουδάκι, κ. Φῶτος Τραβέλλας, α. (Ν. Κ.) Ἀλέξανδρος Ὑψηλάντης, α. Βέρντι, α. Ροσσί, α. Μαοκάνι, κ. Καρδία Ἐυγενούς, α. Αἰμυλία Ἐδζωνάκη, κ. Πένθημος Κυπάρσιος, α. Δελφὶ Ἐυμορφία, α. Μαῦρος Ἀδάμας, α. Ὁβελίσιος τῆς Κισοπάτρας. α. Σαπυνολήνης, α. Κολοκυνθοκέφαλος, α. Χελιδὼν τοῦ Ἐαρος, α. Ταχυδρομικός Διανομέυς, κ. Μέλλουσα Φιλολόγος, κ. (Η. Μ.) Μυροβόλος Ἀἴρα, α. Κονστατίνος ὁ Πωγωνιάτος, α. Αἰμῆ τῶν Ἰωαννίνων, κ. Φάσμα τῶν Λατροῦμικῶν, α. Ἐλαφος τῆς Ἀρτέμιδος, κ. Ἐνθερμος Ὑποσηθηκῆς, α. Ονειροπολικὸν Μπασιτοῦνακι, α. Ἐκλογικὴ Τούμπα, α. Φθινοποικωτὸ Φύλλο, κ. Μελωδικὴ Φωνή, κ. Ἀχέρουσιος, α. Γερονάσιος τοῦ Ζαχαράτου, α. Πρωτοεπίσκοπος, α. Ροδόχορος Παρσία, κ. Πατριωτικὸν Ρίγος, α. Κεφαλὴ Μεδούσης, κ. Κραριακὸς Οἶνος, α. Τάκης Μακαρονᾶς, α. Περικλῆς Παισιτίος, α. Νῆφος Ματσῶς, α. Ἰωάννης Λουκουμάς, α. Φιφίλιος Κολοκύνθας, α. Ὁραία Καίρινη, κ. Χωρῆσιος, α. (Ι. Π.) Ἀρχιεπισκοπικός Ἀνοικτοκαρδός, α. Σαπφὴ ἢ Μυτιληναία, κ.

Ἐνανεώσεις ψευδώνυμων: Γοτινὸς Πύργος, α.

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

[Ὅδδεν μὴ πρότασις δημοσιεύεται, ἂν δὲν συνοδεύεται ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου ὡς ἐξῆς: Διὰ τὰς πρῶτας τρεῖς προτάσεις λεπτὰ 25. Διὰ τὰς ἐπὶ πλέον τοῦ αὐτοῦ φύλλου, 5 λεπτὰ ἢ λέξις. Προτάσεις μόνον οἱ ἔχοντες ψευδώνυμον ἰσχύουν διὰ τὸ ἔτος τοῦτο, πρὸς τοὺς ἔχοντες ψευδώνυμον ἐπίσης ἰσχύουν διὰ τὸ ἔτος τοῦτο. Προτάσεις με δνόματα, ἢ με ψευδώνυμα κατηργημένα, δὲν δημοσιεύονται. — Ὁ ἐντὸς παρενθέσεως ἀριθμὸς σημαίνει πόσα τετράδια δὲν ἀνταπεδῶσεν εἰσέτι ὁ προτεινόμενος.]

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν νάνταλλάξουν: ὁ Λάτρης τοῦ Ὁραίου (0) με Λατρο-διαπλασικὴν Ὁμάδα, Βαροδάκι, Κωνσταντῖνον Λάβαρον — ἢ Παρία Κόρη (0) με Φοῖβον Ἐδζωνάτη, Κρίτων Ταῦγιτον, Ἀγνήν Ταῦγιτον — ἢ Νάρη (1) με Φίφιν-Τοῦ, Σεπασμένην Φίφιν-Τοῦ, Καίρινην Φίφιν-Τοῦ — ἢ Λημονημένη (0) με Ἰδιανικότητα, Ἀλεξανδρινὴν Καρμανιόλαν, Παριαν Κόρη — ἢ Φυσιολογίς (1) με Ναυτοποῦλιν τοῦ Μεσολλογίου, Τέννον τῆς Ἐρῆμου, Παρηγοριᾶν σὺν Πόνῳ, Μιμῶζαν, Ἀδελφὸν στῆ Σιλαβιά, Ἀρην, Καμειλοφόρον, Ταπεινὸν Κύριον, Μαγαμασμένον Βασιλῆαν, Ἐργάνην, Ἐθνικὸν Ὀνειρον, Νεαδὸν Δημοσιολογίαν, Δυστυχῆ Ὑπαρξίον, Μεριστοφόρον, Ἀμίμνον Γελοτοποῖον — ἢ Σεληνολάτρης (1) με Φίφιν-Τοῦ, Ἀρωμα τῆς Καρδιάς, Πνοὴν τοῦ Ἐαρος, Νερεϊάδην τοῦ Κρίτων, Ζήτω ὁ Ἑλληνισμός, Νεφελόδην Νόντα, Θεοσολογία — ὁ Μαοκάνι (0) με Φιλοκαίριδα Ἑλληνοπούλαν, Μενεξεδένιον Μπουκετάκι, Ἀθάνατον Ψυχὴν — ἢ Κεφαλὴ Μεδούσης (0) με Μενεξεδένιον Μπουκετάκι, Αἰγυπτίαν Βασιλοῦσα — τὸ Φλάμπουρο τῆς Ἐλευθερίας (0) με Λιγυρόσιον Φύων, Ἐνδοξον Ὑδρον, Μενεξεδένιον Μπουκετάκι — ὁ Ταπεινὸς Κύριος (0) με Μενεξεδένιον Μπουκετάκι, Κρητικὴν Γραβῆταν, Σμυρναῖον, Ἀγναθάκι, Κόρητα Κάτι τί.

Ἡ Διαπλάσις ἀσπάζεται τοὺς φίλους τῆς: Χαλασὸν Κόμον (εὐχαριστῶ πολὺ κατάλογον τῶν Τόμων ἰδὲ εἰς τὸ 46ον φύλλον βεβαίως, ἢ ἐγγραφὴ ἀπόρου εἶνε ζεσπάρωμα.)

Ἑλληνόπαιδα Ἀλεξανδρέα (βραβεῖον ἔστειλα) Δημόδοκον (φωτογραφία ἐλήφθη) Φιλελεύθερον Ἑλληνίδα (εἶδες με τὸ τρόπον... τὰ ἔλαβες, ἔ;) Ξεσπομένον Λοδδον (βραβεῖον ἔστειλα) Μακεδόνισσαν (δὲν εἶπαμε; αὐτὸ γίνεται τὸ καλοκαίρι ἐξαιρετικῶς τὴν ἡμέραν λαμβάνης φύλλον τακτικὰ καθ' ἑβδομάδα) Ἰωάννην Λάρι (μόνον σῆς δὲν ἔχετε νά ζηλέψετε τὴν «Ὁραίαν Χιον», διότι και ὁ ἰδικὸς σας Σύλλογος κάμνει κατ' ἔτος λαχεῖον και ὠραῖαν ἐσοτήν με χαρὰν μου εἶδα τὰ ἐφετεινά) Μενεξεδένιον Μπουκετάκι (εὐχαριστῶ πολὺ και διὰ τὸ νέον ζεσπάρωμα) Μαγαμένην Γαζίαν (βραβεῖον ἔστειλα τὰ συγχαρητήρια μου διὰ τὸν θρίαμβον Ἑλπίδος) Παριαν Κόρη (εὐχαριστῶ πολὺ) Σμυρναῖον Ἡρώ (ναί, ἦτο πολὺ καλὴ) Μυροβόλον Χαραυγὴν (ἔστειλα) Βόρειον Σίλας (καλὸς νά ἔλῃ;) Μικρὸν Μουσικὸν (εὐχαριστῶ πολὺ) Χιανὸν Λιμένα (περιμένω) Φλάμπουρο τῆς Ἐλευθερίας (ἔχει καλὸς) Τοῦ ἔλλε (ἔχι, δὲν ἔλαβα τὸ ἀρθρακί σου διὰ τὴν ἐσοτήν τῆς Σημαίας ὠραιότατον) Χρονόπιτρον Νίσην (ἔλαβα) Κεφαλὴν Μεδούσης κτλ. κτλ.

Εἰς δσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 22 Ὀκτωβρίου, θάπαντήσω εἰς τὸ προσχεῖς.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

1, Ἐπίθετον συνώνυμον τοῦ ἔνδοξος. 2, Μικρὸν ζῶον περιεργον. 3, Ἐπίθετον συνώνυμον τοῦ ἀνδρείος.

*Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀστρου τῆς Αὔγης

460. Φωνηεντόλιπον.

* - π - ρμ - * - π - ρμ

*Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀστεροδέντου Ὁυρανοῦ

461. Γρῦφος.

Φτῶ χ : : χ ὀ ρίς $\frac{\text{Μονὴ λα λα λα}}{\text{Ἀύχνος λα λρ λα δι}}$

*Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Φουσανέλλας τοῦ 21

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 41 386. Παρίσιοι (Πάρις, τοί.) — 387. Λαυρόν-αύριον. — 388. Ρόα-ἄορ. — 389. Τὰ κεραμύδια. 391-393. 1, Κῶς, (Ἔσω Καί...) 2, Ἀνάγη, (ὑπερῆΦΑΝΑ) 3, Ρόδος, (ἀνδρείος ΣΟ ΔΟΡυφόρος...) — 394. Ἦγρος, λῦκος, λέων, πάνθηρ. — 395. ΕΥΗΚΟ·ΓΙΑ (ΕΥτέρπη, Ἡρακλῆς, ΚΟρίνθος, Ἴανός, Ἀστῆρ.) — 396. Πένητας ἀργούς οὐ τρέφει ραθυμία. — 397. Ὑψηλὰ εἰσι τὰ Ἀπέρινα καὶ μεγάλα (Ἵφιλα εἰς ἦτα - ἀπ' ἐν τ - νακε μεγάλα.)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Ἡ λέξις μὲ ἀπλᾶ στοιχεῖα τῶν 8 στιγμῶν λεπτὰ 10, διὰ δὲ τοὺς συνδυασμὰς μὲς λεπτὰ 5 μόνον μὴ παρὰ 5 στοιχεῖα τὸ διπλάσιον, καὶ μὴ κεφαλαῖα τὸ τριπλάσιον. Ἐλάχιστος ὅρος 15 λέξεις, δηλαδή καὶ αἱ ἐλάχιστοι τῶν 15 πληθύνονται ὡς νὰ ἦσαν 15. Ὁ χωριστὸς στίχος, ἔστω καὶ ἀπὸ μίαν λέξιν, μὴ κεφαλαῖα ἢ παρὰ 5 ἀπλᾶ στοιχεῖα τῶν 8 στιγμῶν, ἀπολογίζεται ὡς ἕξ λέξεις ἀπλᾶ. — Αἱ μὴ συνδυαζόμεναι ὑπὸ τοῦ ἀντικείμενου ἀγγελίας δὲν δημοσιεύονται.

Ἰδρῶθι ἐν Πύργῳ τῆς Ἡλείας Σύλλογος ὑπὸ τὴν ἐπινομίαν τῆς ΟΔΥΜΠΙΑ. Πρόεδρος Χαλασμός Κόσμον, Ἀντιπρόεδρος Δάτης τοῦ Ὁραίου, Γενικὸς Γραμματεὺς Χαϊδεμένο Παιδί, Ταμίας Ἐνόητος Ἑλληνικῆς Φιλίας, Εἰδικὸς Γραμματεὺς Ὁραῖος Πύργιος, Σύμβουλοι Καρδία Ἐγγενούς, Ἡλεκτρικὸν Ρεῦμα, Σαμψών, Ἀκουγιάλι τῆς Ἐλευσίνας. Σκόπος τοῦ Συλλόγου : ἡ διδασκίαις τῆς Διαπλάσεως καὶ ἡ ἐγγραφή Ἀπόρων. Ἀποφασίζει δὲ ὁ Σύλλογος ὅπως ὑποστηρίξῃ ἐφέτος τὸ ὑπέροχον ψευδώνυμον ΟΝΕΙΡΟΠΟΛΟΣ ΤΗΣ ΔΟΞΗΣ. Μέλη πανταχῶθεν δεκτὰ συνδρομῆ 50 λεπτὰ κατὰ μῆνα. Διεύθυνσις : Τ. Ροδόπουλον, Πύργον. (H,711)

ΟΝΕΙΡΕΜΕΝΗ ΠΑΤΡΙΔΑΣ

ΥΠΟΨΗΦΙΑ (H,712)

ΑΓΑΠΗΤΟΙ ΦΙΛΟΙ,

Κονίη Λατρούμικου κόμματος ἀποφάσει, ἐθεωρήθη ἀπαραίτητος ἵνα τὸν εὐγενῆ τοῦ δημοφιλίστου ἐκλογικὸν ἀγῶνα, ἀτομικῶς καὶ διὰ τῆς ἰδίας ὑποψηφιότητος ὑποστηρίξω.

Τῆς βαρυτάτης ταύτης ἐκτιμήσεως σύμπαντος Λατρούμικου κόμματος, τῆ ἀπὸ τετραετίας ἀδόλω καὶ εὐκρινεῖ αὐτοῦ συνεργαστῆ μὴ ἀγνωμονῶν, καὶ ἀποδεχόμενος ἐμὴν ὑποψηφιότητα, στέλλω ἀδελφικὸν χαιρετισμὸν πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ σπαδοῦς, φίλους καὶ παλαιούς συνεργάτας, πρὸς οὓς ὑπενημίτων τρόπαια παρελθουσῶν ἐποχῶν, ὑποδεικνύω ἀπὸ ταῦδε κολοσσὸν ἐφετερινῶ ὀφειμένου. γεινησόμενον ὑπὸ ἐκείνων οἴτινες, πλειότερον ἢ ἄλλοτε ἐτελειοποιήθησαν εἰς τὴν ἐπιστήμην τῆς πολιτικῆς τακτικῆς.

ΕΥΓΕΝΗΣ ΦΙΛΟΔΟΞΙΑ (H,713)

Ἀναλλάσσω εἰκονογρ. δελτάρια (fantaisie) πανταχῶθεν. — Πηγελοπῆ Σ. Σολωμωνίδου, Ἐφημερίς Ἀμάλθεια Σμύρνη (Μικρὰ Ἀσία). (H,709)

Παύ, πρὸς τὸ παρὸν ἀναλλαγὴν δελταρίων, θερμῶς εὐχαριστοῦσα πάντας ἀποστείλαντάς μοι. — Ἄννα Μαραμπούτη. (710)

ΧΡΥΣΟΦΤΕΡΗ ΕΛΠΙΔΑ

Χοῖοι ὑπόσχονται λευκοτάτην ψῆφον «Αἰγυπιακῆ Ἐνώσει» καὶ δὴ εἰς Χίους ὑποψηφίους Πάρουσαν Ἑλλάδα, 25ην Μαγτίου, Ἑλληνίδα Μητέρα. — Χίων ἀντιπροσωποὶ : Νάσαρχος Σαλαμίνος, Χιακὸς Λιμνὴν (Ἐνωτικῶ). (H,715)

Στὴν Ἑλληνίδα Μητέρα ὑπόσχομαι ἐκθυστάτην ὑποστήριξιν κατὰ τὸ Δημοψήφισμα. — Σεληνολέτρις. (H,716)

ΖΗΤΩ Η ΕΛΛΑΣ

ΕΝΩΤΙΚΗΣ ΙΣΧΥΟΣ ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ 1908

Δηλούμεν ἐνθεροστάτην ὑποστήριξιν τῷ Μαγεμένῳ Ἀκουγιάλι καὶ Ὀνειροπόλῳ τῆς Δόξης ἐν τῷ Δημοψήφισματι. — Ἡρωὶς τοῦ Μεσολογγίου, Μέλλουσα Φιλολόγος, Ἀδρυφίλιος Ἡώς, Νηρηίς τοῦ Αἰγίου. (H,718)

ΙΔΕΟΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Γιὰ τὴ γλυκεῖα γιορτὴ σας, Μελαγχολικῆ Ὀνειροπόλος καὶ Ἀνοιξίς τῆς Ζωῆς, ὀλόθερμης εὐχῆς. — Ἀνεμώνη, Ἄνθος Ἀγροῦ, Δωροδέα. (H,720)

ΤΡΙΤΗ ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΤΩΝ ΔΩΡΩΝ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΔΙΑ ΤΟ 1908

Εἰς τὴν κληρωσίδα ἐτέθησαν οἱ ἀριθμοὶ 1 ἕως 2847, οἱ ἀντιστοιχοῦντες πρὸς τοὺς ἀριθμοὺς τῶν ἀποδείξεων κληρωσίδης, τὰς ὁποίας ἔλαβον οἱ πληρωσάντες τὴν ἐτησίαν συνδρομὴν τῶν διὰ τὸ ἔτος 1908 ἐντὸς τῆς ταχθείσης τελευταίας προθεσμίας, ἥτοι μέχρι τῆς 30 Σεπτεμβρίου 1908.

Ὁ ἀριθ. 929 ἐκέρδισεν τὴν Λαχειοφόρον Ὁμολογίαν.

- » » 1492 ἐκέρδισεν τὴν φωτογραφικὴν μηχανήν.
» » 227 ἐκέρδισεν τὸ ὄρολόγιον τῆς τσέπης.
» » 2363 ἐκέρδισεν τὸ Ἑλληνογαλλικὸν Δεξικόν.
» » 1817 ἐκέρδισεν τὸ Λεύκωμα διὰ συλλογὴν γραμματοσήμων.
» » 669 ἐκέρδισεν τὸ Λεύκωμα διὰ συλλογὴν δελταρίων.
» » 30 ἐκέρδισεν τὸ δευτητηρίον ὄρολόγιον.

ΔΑΤΡΕΥΤΗ ΚΥΑΝΟΔΕΥΚΟΣ

Φαίνεται πῶς ἡ Ἑλληνικὴ Δόξα θὰ ἐλησμονῆσεν τὴν παροιμίαν ὅτι ὄπιστος κοροϊδεῖ τὸν ἄλλον κοροϊδεῖ τὸν ἑαυτὸν του. καλὰ θὰ κάμῃ λοιπὸν νὰ παύσῃ τὰς κοροϊδίας διότι θὰ τὴν πάθῃ πολὺ. — Ἐδνητῆς Ὀνητῆ καὶ Σα. (H,722)

ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΕΛΠΙΣ» ΜΥΤΙΑΙΝΗΣ

Ἡ κλήρωσις τοῦ λαχείου τοῦ Συλλόγου «Ἑλπίς» γανῆσται τὴν 16 Νοεμβρίου. (H,723)

Τὶ ἐπαθεῖς, Βαρῶνε μου, γράφεις καὶ τρέχεις σὰν τρελλός; Σὲ ἔκαμαν νευρόσπαστο, μὴν εἶσαι παλαβός; — Ἐν τῷ Παροδομίῳ: — Τόσο μὴ μοῦ τραβᾷ σακκάκι, θὰ γερμίσω μὲν! — Δὲ βαρῶσαι, Νυκτοκόρακα! — Μετ' ὀλίγον: Μπλά! Μπλού! Τράκι! Τρούκι! Πά! Νυκτοκόραξ Τόσος ἐγχερομοσακίθησαν, σακκάκι! ἔσχισε, καπέλλο βούλιαξε, πλευρὰ ἔσπασαν. Πανταλόνι Τόσου... ἀπεργία. (H,724)

Ἀποῦ νὰ σᾶς φῆν τὸ Κανόνι τοῦ Μισῆ Μπουρλή, Ἰδανικότητα καὶ Βασιλοπούλα, γιὰ φουρούλα Βράκα μ' ἐπῆρατενε; ἄλλοι... ἦντα σᾶς τρέχει κ' ἂν τὸ μᾶθ' ἡ τσάτσα μου! — Νυκτοκόραξ. (H,725)

Ἀκουσε, Βασιλόκαί, ἕνα νέον γινκὸν ἀνεκδοτόν ποῦ ἔμαθα ἐσχάτως: «Κουρουδάκης τις συνοδεύων ἄδικον κατάσχεσιν οἰκίας πατριώτου, ἐνθ' αἱ ἀρχαὶ κατεγίνοντο εἰς τὴν σφάγισιν ἐπίπλων, οὗτος τὰ ἑαυτοῦ θυλάκια ἐσφράγιζε (ἐγέμιζε) διὰ τεμαχίων μουσταλευριάς εὐρισκομένων ἐν τοῖς πινακίοις πρὸς ἀποξήρανσιν.» — Νυκτοκόραξ. (H,726)

Φίλατοι Τάκη καὶ Γιώργο, εἴθε αἱ εὐχαί σας νὰ ἐξεπληροῦντο... ΡΗΓΟΛΕΤΟΣ. (H,727)

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

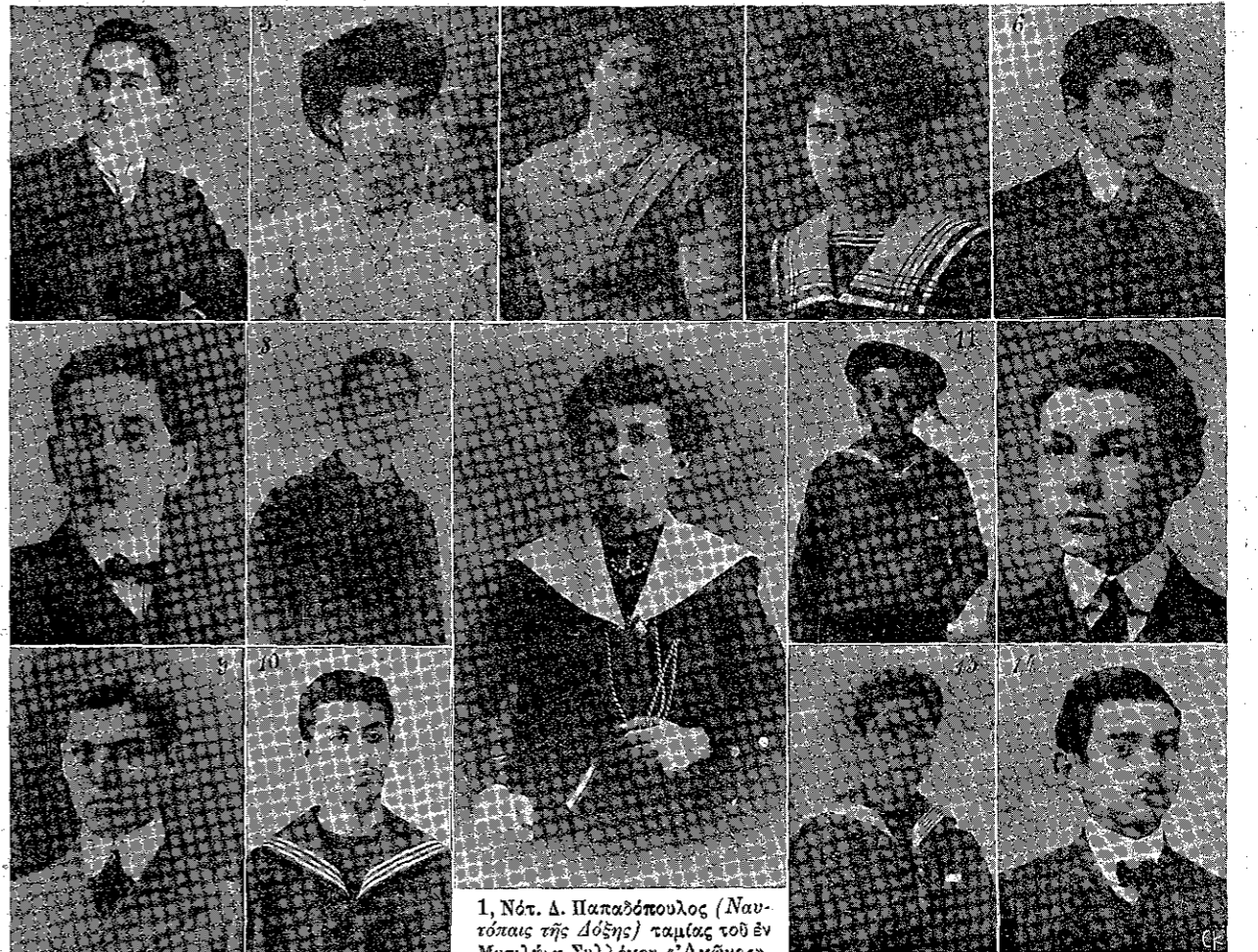
ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΔΑΣ

Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχόν ἐἰς τὴν ζῶραν ἡμῶν ἀηρησὰ καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀρίστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

Table with subscription information: ΕΣΩΤΕΡΙΚΟῦ, ΕΞΩΤΕΡΙΚΟῦ, ΕΤΗΣΙΑ, ΕΞΑΜΗΝΟΣ, ΤΡΙΜΗΝΟΣ, ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ, ΙΔΡΥΘΗ Τῶ 1879, ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ, ΕΣΩΤΕΡΙΚΟῦ Λεπ. 20, ΕΞΩΤΕΡΙΚΟῦ φρ. χρ. 0,20, ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, Οδὸς Ἐδριπιδίου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαργάνειον, Ἐτος 30ῶ, Ἀριθ. 49

ΟΙ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΕΣ ΕΙΣ ΤΟΝ Ζ' ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΝ ΞΕΣΠΑΘΩΜΑΤΟΣ

(Ἴδε Διάπλασιν ε. ε. σελ. 102)

1, Νέτ. Δ. Παπαδόπουλος (Ναυτοπαῖς τῆς Δόξης) ταμίας τοῦ ἐν Μυτιλήνῃ Συλλόγου «Ἀγῶνας», Κορυφαῖον τῶν Ὁμαδῶν. — 2, Συμεὼν Ι. Ἀρξίμανογλου (Σίβαδος). — 3, Ἐλένη Μ. Αὐγερινῶ (Ἀθηνῶν Βασιλοπαῖς), πρόεδρος τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Συλλόγου «Ὁραία Χίος». — 4, Ἀσπασία Α. Τσιτσικλή (Πεταλοῦδα τοῦ Ἀγροῦ). — 5, Αἰμιλία Μ. Καραβία (Φιλόπατος Ἑλληνοπούλα), γραμματ. καὶ ταμίας τοῦ τῆος ἐν Πειραιεῖ Συλλόγου «Ἑλληνικὴ Νεότης». — 6, Γεώργιος Χ. Παλογεωργῆς (Φιλελεύθερος). — 7, Ἐμμ. Κ. Ἀναγνωστόπουλος (Χρυσόμαλλος Πειραιῆς). — 8, Ἀλέξ. Ν. Μαλλοῦχος (Κυανόλευκον Ἀδάρον). — 9, Δημ. Σ. Γκίνης (Ἵμνος τῆς Ἐλευθερίας). — 10, Σπυρ. Θ. Βογιατζῆς (Ζήτω ἡ Ἑλλάς). — 11, Περ. Σπ. Ζαχαρίτσας (Ἡρώδης Κρήτη). — 12, Ι. Α. Χρυσόχοῦ (Προσφιλιῆς Ἀνάμνησις). — 13, Σπυρ. Ι. Κολλινατῆς (Χονδροκέφαλος). — 14, Χρυστοφ. Ι. Σαρρῆς (Ἀργεῖος Ερμῆς).